

بکھشت کھیر

د پښتو

په بڼې کې

د بکھشت کھیر پښتو

مترجم:

عبدالباري جواني

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

د کتاب پېژندنه:

|||||

د کتاب نوم : بگهت کبير

مترجم : عبدالباري جهاني

خپرندوی : نارنج خپرندويه ټولنه، کندهار

د چاپ کال : ۱۳۸۴ ل

تیراژ ۱۰۰۰ ټوکه

کمپوز/ ډیزاین : عبدالحمید ترابي

د خپرولو لړۍ : ۹

د بگهت کبير د کتاب د چاپ ټوله حقوق د خپروونکي اودانلائن حق ئی یوا ځي د بېنوا پاني سره محفوظ دي، نوري وېب پاني ددې کتاب شعرونه د ماخذ په ښوولو کاپي کولای شي

د کبير فکر او عصر

کبير د هند له هغو لويو صوفي شاعرانو څخه دی چې د هند د ادبياتو د تقريباً ټولو څېړونکو او ليکوالانو غورونه يې له نامه، ژوند، افکارو او اشعارو سره آشنا دي. خو مور ته د ده په قلم ليکلي اشعار او آثار پاته نه دي، او څه شعرونه چې هغه ته منسوب دي هغه ټول د ده له وفات څخه لږ يا ډېر کلونه وروسته د هغه پيروانو ليکلي او يا سينه پر سينه نقل کړي دي. طبيعي خبره ده چې په دې صورت کې به ډېر زيات، حتی په سلگونو شعرونه هېر سوي او وړک سوي وي او دغه راز به ډېر شعرونه نيمگړي سوي، پيوند سوي او يا حتی په بشپړه توگه بل چا ليکلي او کبير ته منسوب کړي وي.

د کبير ژوند تقريباً ټول په تياره کې دی؛ نه د هغه د زېږېدنې کال او حتی لسيزه چاته په دقيق ډول معلومه ده، نه يې د وفات کال او ځای چا ته معلوم دی او نه دا په دقيقه توگه معلومه ده چې هغه خپل ژوند چېرې تېر کړی او اصلاً چېرې زېږېدلی دی. تر ټولو په زړه پورې خبره لا دا ده چې د هغه مذهب هم چا ته معلوم نه و او تر وفات وروسته مسلمانانو غوښتل چې هغه خاورو ته وسپاري او هندوانو غوښتل چې هغه وسوځي.

د کبير د ژوند په باب معلومات زياتره له هغو افسانو څخه تر لاسه سوي دي چې د هغه مريدانو او پيروانو يا جوړي کړي يا اورېدلي دي.

د دبستان المذاهب ليکوال هغه بېرکيانو ته منسوبوي او وايي چې بېراک په لغت کې طلب ته وايي او دا هغه ډله ده چې دنيا يې ترک وھلې او عبادت يې هغه بيتونه دي چې د بشن او د هغه مظاهرو ته، چې رام او کرشن او د هغه امثال دي وقف سوي دي.

بل ځای ليکي چې کبير جولا نژاد د هند له مشهورو موحدانو څخه دی او هغه يو بېراکي و.

د کبير د ژوندانه په باره کې پر دې يوه حقيقت باندي اکثر څېړونکي موافق دي چې وايي هغه د پنځه لسيمي پېړۍ په شا وخوا کې په بنارس کې ژوند کاوه او يو جولا و.

ډېر محققين د کبير د ژوند د تاريخي پېښو په ارتباط دې نتيجې ته رسېدلي دي چې د هغه د زېږېدنې کال به 1425 او د وفات کال به يې 1505 وي.

دا چي کبير به کله زېږېدلی او کله وفات سوی وي او په ژوند کي به يې نور څه ورته پېښ سوی وي، زموږ د بحث موضوع نه ده، بلکه موږ زیاتره غواړو چي د هغه د اشعارو یا سرودونو پر موضوع او دغه راز د دغو سرودونو پر اجتماعي ضرورت باندي وږغېږو.

کبير په داسي زمانه کي ژوند کړی دی چي د هند په پراخ هیواد کي د

راجه گانو او جاگیردارانو تر منځ داخلي خونړي جنگونه روان وه او د مسلمانانو د پاچا سلطان سکندر لودي (1489_1518) قلمرو د هند تر جنوبي سیمو پوري پراخ سوی و. د هندوانو او مسلمانانو تر منځ په جنگونو کي داسي خونړۍ پېښي کېدلې چي کله_کله او حتی زیاتره وختونه به يې د عام قتل او لوټ او تالان شکل واخیست. کلي او ښارونه به وسوځول سول، کښتونه او کروندې به د آسونو تر پښو لاندي سوې، په زرگونو سرونه به ورغړېدل، په زرگونو ښځي به کونډي او بې عزته سوې او ښارونه به له یتیمانو، معیوبینو او گدایانو څخه ډک سول. د کبير په څېر حساسو بشر دوستو شاعرانو او مذهبي مشرانو په هغو شرایطو کي د مذهبونو او قومونو تر منځ د نیژدې والي او یو والي تبلیغ کاوه. کله به يې دا خونړۍ پېښي غندلې او کله به يې یوازي اوبښي ورته تویولې. د کبير د مرشد رامنندا په څېر جوگیانو او مذهبي مشرانو به ویل چي ټول جهان یوه خالق پیدا کړی دی او هغه د ټولو مذهبونو مرجع او د سجدو طرف دی. په دې مشرانو او شاعرانو کي د کبير آواز تر ټولو لوړ و، او ځکه يې هم د مسلمانانو او هم د هندوانو په زړونو کي ځای نیولی او هم يې تر اوسه پوري شعرونه د سیکهانو په مقدس کتاب "ادي گرنټ صاحب" کي قید دي. کبير د خپل وخت تر ټولو حساس شاعر و او پر هغو مذهبي مشرانو يې په ډېر زپورتوب حملې کولې چي په ټولنه کي يې د انسانانو تر منځ د بې اتفاقی او انسان وژني اورونه بلول او د هغوی د تبلیغاتو له امله کورونه او ښارونه د نفرت په اور کي سوځېدل .

له هغي تاريخي کيسې څخه، چي په اکثره تاريخي آثارو کي د کبير د ژوند په ارتباط اشاره ورته کېږي، ښکاري چي کبير پخپله د سلطان سکندر سره کتلي هم دي او يا يې لږ تر لږه د هغه د دربار د عدالت مزه ځکلې ده. ويل کېږي چي کبير يو وخت د يوه داسي ناروغ علاج وکړ چي طبيبان يې له علاج څخه عاجزه وه، او دې کار ځيني مذهبي مشران دې ته راوستل چي هغه د سلطان سکندر دربار ته معرفي کړي او د جادوگر او کافر تور ورباندي ولگوي. سلطان سکندر لودي، چي پخپله يو عالم او عادل پاچا و د کبير په څېر بې آزارو مذهبي مبلغينو او پيرانو سره کار نه درلود، ځکه يې نو له هغه سره غرض ونه کړ. البته کبير يې د ټولنيزي سولي د ساتلو په منظور له ښارس څخه تبعيد کړ او په دې توگه له مرگه خلاص سو. داسي ښکاري چي دا پېښه په کال 1495 کي سوې وي او ويل کېږي چي کبير په دغه وخت کي شپېته کلن و. د دغي پېښي څخه پرته د ده د ژوند په ارتباط کومي تاريخي پېښي ته اشاره نه ده سوې، او چي د ده د ژوند د حالاتو په باب څه ويل سوي دي نو سرچينه يې زیاتره هغه افسانې دي چي چنداني تاريخي ارزښت نه لري او که څوک د هغه د زېږېدلو او يا وفات د کلونو په اړه اټکلونه کوي نو زیاتره له سلطان سکندر سره د هغه د مخامخ کېدلو په دغه تاريخي کيسه استناد کوي. کبير له دغي پېښي څخه وروسته

د بنارس پر بڼودلو ته مجبور سوی او د هند په شمال کي په کلیو او بانډو گرځېدلی او خپلو تبلیغاتو او خپل حقیقي او دایمي معشوق ته یې د شعرونو لیکلو ته دوام ورکړی دی.

کبیر نه یوازې ټول انسانان یو شان بلل، هغه نه یوازې یوه ستر خالق ته عقیده درلوده بلکې ټول کاینات ورته یو شان ښکارېدل او بالاخره یې د وحدت الوجود د فلسفې په پیروي، چي هم یې په اسلام او هم یې په هندو مذهب کي سوونه کلونه سابقه درلوده د کایناتو او ستر خالق تر منځ سرحدونه ماتول.

اوبه غونډي سي یخی ورنه جوړیږي

یخی بیرته اوبه کېږي چي ویلېږي

صرف اوبه دي بدلوي چي خپل شکلونه

نور په داسي حقیقت کي څه ځایېږي

چي د سیند اوبه کوبی دي رااخیستي

کوبی ټولي په اوبو کي حسابېږي

سیند پخپله له کوبیو سره درومي

د ناپایه سمندر کوگل ته لوېږي

په یوه سترگه چي ټول انسانان گوري

لوی جهان چي ورته یو شاني ښکارېږي

دی پخپله هسي صاف لکه قطره سي

او په لایتناهي کي ورگډېږي²

اوبه غونډي سي یخی ورنه جوړیږي

یخی بیرته اوبه کېږي چي ویلېږي

صرف اوبه دي بدلوي چي خپل شكلونه
نور په داسي حقيقت كي څه ځايېږي
چي د سيند اوبه كوبي دي رااخيستي
كوبي ټولي په اوبو كي حسابېږي
سيند پخپله له كوبيو سره درومي
د ناپايه سمندر كوگل ته لوېږي
په يوه سترگه چي ټول انسانان گوري
لوی جهان چي ورته يو شاني ښكارېږي
دی پخپله هسي صاف لکه قطره سي
او په لايټناهي كي ورگډېږي

د مذهبونو د جنگونو او وینو تویولو څخه یوازې کبیر شکایت نه دی کړی، بلکې دې خبرې هم له ده نه پخوا ډېره زیاته سابقه درلوده او هم یې له ده څخه وروسته حتی تر نن ورځې پورې د شاعرانو او پوهانو په شعرونو او افکارو کې انعکاس کړی دی. د پښتنو تر ټولو لوی شاعر او مشر خوشال خان خټک نه یوازې صوفي شاعر نه و، بلکې پخپله یې د جنگونو په میدان کې آسونه ځغلولي او توري چلولي دي. خو کله چې د مذهبونو تر منځ د بې اتفاقی مسئلې ته راځي نو دی هم د کبیر او د هغه د مرشدانو او پیروانو په څېر په ډېر صراحت خپله چیغه پورته کوي.

څوک په لوري د کعبې ځي په هی هی

څوک دیورې لره چلېږي په جی جی

عاشقان یې سل هزار یوه معشوقه

په هر لوري ورپسې دي په پی پی

ميخانه يوه هزار پکي خمونه
د مستانو يې نارې دي چي می می
که همای دی که کجیر دی که کرگس دی
د هر چا مي خپل_خپل شان دی خپل قی قی
هر څوک وصل د خپل اصل پسي غواړي
چي نارې د جدایي وهي نی نی
زه خوشال چي د وحدت په میو مست شوم
وايم دا چي کاووس کله وو کی کی
څوک په لوري د کعبې ځي په هی هی
څوک دیورې لره چلېږي په جی جی
عاشقان يې سل هزار يوه معشوقه
په هر لوري ورپسې دي په پی پی
ميخانه يوه هزار پکي خمونه
د مستانو يې نارې دي چي می می
که همای دی که کجیر دی که کرگس دی
د هر چا مي خپل_خپل شان دی خپل قی قی
هر څوک وصل د خپل اصل پسي غواړي
چي نارې د جدایي وهي نی نی

زه خوشال چي د وحدت په ميو مست شوم

وايم دا چي کاووس کله وو کی کی

البته کبير يوازي د مذهبونو تر منځ د اتحاد او ټولو دپاره د يوه خدای د وجود په عادي تبليغ اکتفا نه کوله بلکي د مذهبونو پر هغو مشرانو او پيروانو يې ډېري برالا حملې کولې چي د مذهب په جامه کي يې يا د خلکو تر منځ د نفاق اور بلاوه او يا يې له خرقې او مذهبي لباسونو څخه د خلکو د غولولو دپاره کار اخيست.

جوگي خپل کالي جوگي خپل کالي غوټه کړي په رنگونو

رنگ د ميني ولي نه وړي تر مغزونو

د معبد په کونج کي کښېني خالق پرېږدي

د ډبري سي لگيا په طاعتونو غوټه کړي په رنگونو

په غوږونو کي سوري جوړ کړي اوږده ږيره

ټول ملگري د اوزگړي په شکلونو

خواهشات وژني له ځانه ايجرا جوړ کړي

لېونی غوندي به گرځي پر دښتونو

سر خړیلی جامې رنگ پر کتاب پروت وي

تېز تر هر چا په خبرو بيانونو

کبير وايي دروازو ته د مرگ ولاړې

ورته پروت يې په تړلو پښو لاسونورنگ د ميني ولي نه وړي تر مغزونو

د معبد په کونج کي کښېښي خالق پرېږدي
د ډبري سي لگيا په طاعتونو
په غوږونو کي سوري جوړ کړي اوږده ږيره
ټول ملگري د اوزگري په شکلونو
خواهشات وژني له ځانه اجرا جوړ کړي
لهبونی غوندي په گرځي پر دشتونو
سر خريلی جامې رنگ پر کتاب پروت وي
تېز تر هر چا په خبرو بيانونو
کبير وايي دروازو ته د مرگ ولاړې
ورته پروت يې په تړلو پښو لاسونو

د کبير د شعرونو يو مزيت په دې کي دی چي ډېر پر له پېچلي تصوفي مفاهيم يې په دونه ساده ژبه او ساده مثالونو بيان کړي دي، او د کایناتو له پيدايښت، حرکت او هدف څخه نيولې د کایناتو تر عمق او ماهيت پوري مغلق مسايل يې په دونه ساده کلماتو افاده کړي او جوابونه ورته پيدا کړي دي، چي د هر صوفي شاعر او فيلسوف دپاره يې افاده دونه اسانه کار نه دی. د هغه دغه سادگي ده چي د خلکو په زړونو کي يې ځای نيولی او په مقابل کي يې د ریاکارو زاهدانو او بامبرانو د غشيو هدف گرځولی دی.

کبير د نورو تقريباً ټولو صوفيانو په څېر د حيرت مقام ته ورغلی، خو داسي ښکاري چي دی ورڅخه تېر سوی دی او دا کمال هم د خپل مرشد او پير گڼي. دی وايي چي دا اسرار هر چا ته نه سي معلومېدلای او په دې اسرارو پوهېدل يوازي د هوشيارانو کار دی. البته هغه معلومات چي دی يې د خپل کشف په باره کي موږ ته راکوي پخپله دونه مرموز دي چي سپری پخپله کبير هم د حيرت په مقام کي سرگردان بللای سي.

له رباب څخه مرموز موزيک رغېږي

بېله پښو له رباب څخه مرموز موزيک رغېږي

بېله پښو او بې لاسونو څوک نخېږي او بې لاسونو څوک نخېږي

بېله گوتو يې آواز کوي تارونه
بې بېله گوتو يې آواز کوي تارونه
بې غوږونو يې نغمه اورېده کېږي

او دا ځکه چې که غوږ دی ټوله دی دی
اورېدونکی هم پخپله دی هستېږي

ور ترلی دی دننه خوشبويي ده
او دننه هيڅ وجود نه معلومېږي

هر څوک نه دی د دې سر د پوهېدلو
دا يوازي هونښياران دي چې پوهېږي غوږونو يې نغمه اورېده کېږي

او دا ځکه چې که غوږ دی ټوله دی دی
اورېدونکی هم پخپله دی هستېږي

ور ترلې دي دننه خوشبويي ده
او دننه هيڅ وجود نه معلومېږي
هر څوک نه دی د دې سر د پوهېدلو
دا يوازي هونښياران دي چې پوهېږي

کبير د خپل عمر تر پايه پوري، چې ويل کېږي اتيا کلونه ته رسېدی، خپله ډوډی د خپل کسب او کار په زور لاسته راوړه او تر مرگه يې له جولاکړی څخه، چې د عمر په پای کې طبيعي خبره ده چې ډېره به سخته ورته تمامېدله، لاس وانه خيست. نه په خلوت کې کښېناست، نه يې د مريدانو او پيروانو په صدقو او خيراتونو ژوند وکړ، او نه يې

چا ته د احتياج لاس اوږد کړ. گواکي غوښتل يې چې د ده خپل ژوند د پيروانو دپاره يو سمبول وگرځي، او چې څوک غواړي د ده لاره تعقيب کړي نو د ده په څېر ژوند غوره کړي.

کبير خپله لاره د حق لاره بلله، او دا يې د لاسونو په تياکو ثابتوله. يوازي خپل گورو او مرشد يې پر حق باله او نور خلک يې هم دغلي لاري ته رابلله. د كبير خداى تر مسجد او بتخانې دواړو برتر اوسېږي او کله_کله خو لوى خالق ته د خپل گورو او مرشد خطاب کوي، او داسي ښيي چې گويا دى پخپله د خالق پيرو دى.

که خالق دى په محراب کي يا مسجد کي کښېنستلى

نو دې پراخ جهان يارانو تعلق چا سره نيولى

او که رام په درمسال کي د بت خېټه کي اوسېږي

څه خبر دى چې د باندي په جهان کي څه پېښېږي که خالق دى په محراب کي يا مسجد کي کښېنستلى

نو دې پراخ جهان يارانو تعلق چا سره نيولى

او که رام په درمسال کي د بت خېټه کي اوسېږي

څه هري اوسي لمر خاته کي الله اوسي لمر لوېده کي

څه کریم او رام پیدا که پسي وگوره په زړه کي

نر او ښځي په نړۍ کي ټول د ده لري شکلونه

زه کبير مرید د رام یم د الله کرم طاعتونه خبر دى چې د باندي په جهان کي څه پېښېږي

هري اوسي لمر خاته کي الله اوسي لمر لوېده کي

څه کریم او رام پیدا که پسي وگوره په زړه کي

نر او ښځي په نړۍ کي ټول د ده لري شکلونه

زه کبير مرید د رام یم د الله کرم طاعتونه

هغه خالق چي کبير عقیده ورته لري هغه تر ټولو مخلوقاتو برتر او په ټولو مخلوقاتو کي دننه اوسي. هغه تر ټولو ستر خدای، دايمي او مطلق قادر دی. هغه بلا کيفه دی، هغه ذات ته نقصان نه رسېږي، او نه يې ذات تغير کوي. هغه نه پورته دی نه کښته. هغه دايمي دی او پر ټولو شيانو محيط دی. هغه د خپلو اولياوو په زړونو کي د دنيا د عشق او محبت لمبې وژني او بيا نو د تل دپاره د هغوی په زړونو کي ځای نيسي. يوازي هغه څوک کامل دی چي په زړه کي يې تنها خالق ته ځای ورکړی دی.

يوازي مذهبي اختلافات او د دغو اختلافاتو له امله جگړې او ويني توپيدل نه وه چي د کبير حساس روح ته يې آزار ورکاوه، بلکي د هند د ټولني طبقاتي وېش او ظالمانه تقسيم لا يو بل آفت و چي د کبير په څېر هونبنيارو او خوله ورو مفکرينو او شاعرانو يې تحمل نه سو کولای. د کبير پير او مرشد رامنندا د برهمن له طبقې څخه، چي د هند تر ټولو عالي طبقه وه، د اعتراض ږغ پورته کړ او د برهمنانو د ټولو عنعناتو او احکامو په خلاف يې کبير، چي د هند تر ټولو ټيټي طبقې اچوت غړی و، په خپلو مريدانو کي شامل کړ، او حتی د برهمن خطاب يې ورته وکړ.

کبير پخپله د اچوت له طبقې څخه د اعتراض ږغ پورته کړ. دا هغه طبقه ده چي د هند عالي طبقات، برهمن يعني مذهبي مشران، کشاتريا يعني عسکر او جنگيالي، ويسيا يعني تاجران او حتی څلورمه طبقه شودرا يعني دهقانان او کروندگر له هغوی سره د تماس نيولو او نيژدې کېدلو څخه منع وه، او د نجس په سترگه ورته کتل کېدل. د سيکه مذهب موسس گورو نانک هم د هند د ظالمانه طبقاتي سيستم پر ضد ږغ پورته کړ او توصيه يې کوله چي د توکم او نژاد خبري پرېږده، عجز اختيار که او نجات پيدا که.

بل ځای وايي خدای به له انسانانو څخه د اصل او نسب پوښتنه ونه کړي، بلکه د هغه د اعمالو پوښتنه به کوي. بل ځای وايي که څوک هر څونه د عالي نسب خاوند خو په گناه لړلی او ناپاک وي زه به په هغه کي ری ونه وهم، خو نانک د هغه چا د پښو خاوري دی چي په اصل او نسب تر ټولو پاته او په عمل کي نېک او پاک وي.

د سيکهانو دريم گورو امرداس په ادي گرنټ کي ليکلي دي:

ټوله وايي چي نړۍ کي دي پيدا څلور توکمونو

خو د ټولو ټوله وايي چي نړۍ کي دي پيدا څلور توکمونو

خو د ټولو دي پاشلي هغه لوی برهمن تخمونه

جهان ټول جوړ دی له خاورو که يې غرونه که دښتونه

له يوې خاوري پيدا دي ټوله لوبښي ټول رنگونه

چي خالق دي پيدا نه کي بله لار د نجات نسته

نانک وايي چي قضا ته وروړل کېږي عملونه

له پنځو عنصرو جوړ دي انسانان له سر تر نوکه

پکښي څنگه څوک پيدا کړي کښته پورته مقامونه 4

دي پاشلي هغه لوی برهمن تخمونه

جهان ټول جوړ دی له خاورو که يې غرونه که دښتونه

له يوې خاوري پيدا دي ټوله لويښي ټول رنگونه

چي خالق دي پيدا نه کي بله لار د نجات نسته

نانک وايي چي قضا ته وروړل کېږي عملونه

له پنځو عنصرو جوړ دي انسانان له سر تر نوکه

پکښي څنگه څوک پيدا کړي کښته پورته مقامونه

گورو نانک (1469_1538) د کبير د يوه شاگرد او پيرو په حيث هم د کبير په څېر په داسي عصر کي ژوند کاوه چي ښارونه او کلي د زورورو د آسونو تر پښو لاندې او د غضب اورونو وچ او لاندې گډ سوځول. گورو نانک د دغو وحشتونو، بې عدالتيو او نابرابريو پر ضد چيغه پورته کړه. د دې بې عدالتيو د ريښو ايستلو دپاره يې بل مذهب تاسيس کړ. د هند له شمال څخه په جنوب کي تر بنارس او وروسته تر سري لانکا پوري، په ختيځ کي له بنگال څخه په لوېديځ کي تر عراق او حجاز پوري يې سفرونه وکړل، او د ژوند ټولي شپې ورځي يې د اجتماعي او انساني عدالت د ټينگولو په تبليغ تېري کړې. مگر گورو نانک د يوه مذهبي مشر په حيث نه پخپله توري ته لاس کړ او نه يې نور د توري اخيستلو ته تشويق کړل. بلکه بالاخره وايي چي دا د خدای حکم او فيصلې دي او د هغه د فيصلو په مقابل

کي به څوک څه ووایي. گورو نانک په هند کي د پښتنو د سلطان ابراهيم لودي او د مغولو د پاچا بابر تر منځ د خونړيو جنگونو د شاهد په حيث وایي:

څه بې شمېره اخوندانو په دعاو په لمونځونو

په زاريو ننواتو معجزو او تعويدونو

خپل څه بې شمېره اخوندانو په دعاو په لمونځونو

په زاريو ننواتو معجزو او تعويدونو

خپل ځانونه کړله ستړي په سجدو په خلوتونو

چي راوگرځوي مخه د فاتح د لښکرونو

سوځول چي يې کورونه بنگلې او لوی قصرونه

اميران چي يې وژله رغړول چي يې سرونه

نه مغول رانده په سترگو نه يې پڅي سولې توري

نه دعاوو د پيرانو د دوی ميندي کړلې بوري

د جنگونو ميدان تود و د مغولو پټانانو

چلېدې په منځ کي توري د جگړې د جنگياليانو

له يوې خوا اورېدلې سرې سکروټي له توپونو

بل پلو ته به حملې وې د پوځونو د آسونوځانونه کړله ستړي په سجدو په خلوتونو

چي راوگرځوي مخه د فاتح د لښکرونو

سوځول چي يې کورونه بنگلې او لوی قصرونه
اميران چي يې وژله د هغو چي ورځ پوره وي د خالق په لوی دربار کي
يا په جنگ کي وژل کېږي يا به مري په لويه لار کي

ارتينې سولې سرتوري د هندوانو د ترکانو
بې عزته سولې ښځي د بتيو راجپوتانو

څوک بريان سول څوک ايرې سول په لمبو کي د کورونو
څه به حال و د مېرمنو چي يې شپې وې بې مېرونو

دا کارونه د خالق دي د هغه په حکم کېږي
چا ته څنگه شکايت کړو چي يې خپل امر چلېږي

که خوښی که بدمرغی دي ټولي ستا په اراده دي
اوس به چا ته کړو چيغاري ستا له زور سره مو څه دي

لوی سلطان پخپله خوښه روان کړي دي حکمونه
اې نانکه وررسېږي هر سړي ته نصیبونه

رغړول چي يې سرونه

نه مغول پانده په سترگو نه يې پڅي سولې توري

نه دعاوو د پيرانو د دوی ميندي کړلې بوري
د جنگونو ميدان تود و د مغولو پټانانو
چلېدې په منځ کي توري د جگړې د جنگياليانو
له يوې خوا اورېدلې سرې سکروټي له توپونو
بل پلو ته به حملې وې د پوځونو د آسونو
د هغو چي ورځ پوره وي د خالق په لوی دربار کي
يا په جنگ کي وژل کېږي يا به مري په لويه لار کي
ارټينې سولې سرتوري د هندوانو د ترکانو
بې عزته سولې ښځي د بټيو راجپوتانو
څوک بريان سول څوک ايرې سول په لمبو کي د کورونو
څه به حال و د مېرمنو چي يې شپې وې بې مېرونو
دا کارونه د خالق دي د هغه په حکم کېږي
چا ته څنگ شکايت کړو چي يې خپل امر چلېږي
که خوښی که بدمرغی دي ټولي ستا په اراده دي
اوس به چا ته کړو چيغاري ستا له زور سره مو څه دي
لوی سلطان پخپله خوښه روان کړي دي حکمونه
اې نانکه ورسېږي هر سړي ته نصیبونه

البته سيکهانو د تاريخ په يوه مرحله کي د اجتماعي او سياسي جبر او تاريخي ضرورتونو له مخي پخپله هم تورو او وسلو ته لاس واچاوه او د دې جنگونو او عملونو او عکس العملونو په ترڅ کي يې داسي ظلمونه وکړل چي د هغوی لوی گورو د هغو پر ضد چيغه پورته کړې او ځان او مريدان يې په تبليغ سترې کړي وه.

د هند د اجتماعي نابرابريو او په تېره بيا ظالمانه طبقاتي سيستم پر ضد د مبارزې نوبت بالاخره د هند د تاريخ تر ټولو محبوب مشر مهاتما گاندهي ته ورسېد. هغه د خپلو ټولو اجتماعي او سياسي مبارزو په سلسله کي د اچوت

د طبقې مشکل ته، چي راماڼدا، کبیر، گورو نانک او د هغوی په زرگونو پیروانو یې په لیري کولو ځانونه سترې کړي وه، ښه متوجه وو. گاندهي د اچوت طبقې ته، چي نورو یې له وجود او لباس څخه کرکه کوله او د نجس په سترگه یې ورته کتل، د هریجن یا د خدای د اولاد نوم ورکړ.

د دې لويي اجتماعي ستونزي د لیري کولو دپاره ښايي د هند په تاریخ کي د هیڅ مشر مبارزو د مهاتما گاندهي په څېر ژوره اغېزه نه وي ښندلې. خو دا مشکل تر اوسه لا حل سوی نه دی، او که کبیر ژوندی وای زه یقین لرم چي اوس به یې هم شعرونه ورته لیکلای، او لا به هم په ښارونو او کلیو گرځېدلای.

عبدالباري جهاني

Majumdar, R.C Editor: The History and Culture of the Indian People. Fourth Edition 1990.

Cunningham, J.D. History of the Sikhs 1990.

Rizvi, Said Akhtar Abbas. A History of Sufism in India 1992.

فاني، محسن: دبستان المذاهب. تهران چاپ اول 1361 هـ.ش.

1

THE Lord is in me, the Lord is in you, as life is in every seed. O servant! Put false pride away, and seek for Him within you.

A million suns are ablaze with light,

The sea of blue spreads in the sky,

The fever of life is stilled, and all stains are washed away; when I sit in the midst of that world.

Hark to the unstuck bells and drums! Take your delight in love!

Rains pour down without water, and the rivers are streams of light.

One Love it is that pervades the whole world, few there are who know it fully:

They are blind who hope to see it by the light of reason, that reason which is the cause of separation.

The House of Reason is very far away!

How blessed is Kabir, that amidst this great joy he sings within his own vesse1.

It is the music f the meeting of soul with soul;

It is the music of the forgetting of sorrows;

It is the music that transcends all coming in and all going forth.

جانان زما او ستا په زړو کي

جانان اوسي زما او ستا دواړو په زړو کي

لکه ژوند چي دی موجود ټولو دانو کي

اڀ بنده راڃه بڀڃاڀه غرور پر پرده
او د ننه ڀڀ پڀدا كه په رگو كڀ

بڀحسابه په هوا گرځڀ لمرونه
شڀن درڀاب دڀ غورڀدلى اسمانو كڀ

چڀ په منځ كڀ د نڀرڀ كڀنڀنم بڀكارڀرڀڀ
ننڀاره د دڀ جهان رامعلومڀرڀڀ

د ژوندون تبه كراره ده سرڀرڀڀ
ټولڀ ټڀلڀ پر بولل سوي دي پا كڀرڀڀ

راسه واوره بلا كڀفه ساز رځونه
ورته پرانڀزه په مڀنه د زره ورونه

ورته گوره بڀ اوبو باران اورڀرڀڀ
په سڀندونو كڀ د نور وڀالڀ بڀرڀڀڀ

ڀوه مڀنه ده پر ټول جهان غالبه
نور چنڀداني د چا فكر نه رسڀرڀڀڀ

O FRIEND, dear heart of mine, think well! If you love indeed, then why do you sleep?

If you have found Him, then give yourself utterly, and take Him to you.

Why do you loose Him again and again?

If the deep sleep If rest has come to your eyes, why waste your time making the bed and arranging the pillows?

Kabir says: "I tell you the ways of love! Even though the head itself must be given, why should you weep over it?"

زما يارانو چي د ژوند په راز پوهېږئ

زما يارانو زما دوستانو چي د ژوند په رمز پوهېږئ

که مو مينه په رښتيا وه نو په خوب ولي بيدېږئ

که جانان مو پيدا کړی ورتسليم يې سئ وصال ته

ولي بيرته بېلتون راسي له تاوان سره ستنېږئ

که مو سترگو ته راغلي د خوبونو دي پوځونه

دغه ځای دی بستر پرېږدئ د ډېر ناز څخه تېرېږئ

کبير وايي درښيمه د ريښتوني ميني لاري

که سرونه شکرانه کړئ لا به نه پښېمانه کېږئ.

THE month of March draws near: ah, who will unite me to my Lover?

How shall I find words for the beauty of my Beloved? For He is merged in all beauty.

His colour is in all the pictures of the world, and it bewitches the body and the mind.

Those who know this, know what is this unutterable play of the Spring.

Kabir says "Listen to me, brother there are not many who have found this out."

د پسرلي مياشت راورسپده

دا دی مياشت د پسرلي رانيژدې کپري

د گلونو ډکي وني به غورپري

دا به څوک وي چي مي وصل کي له ياره

تر جانانه به مي لاس څنگه رسپري

د جانان بڼکلا به څرنگه ستايمه

چي هغه هره بڼکلا کي څرگندپري

د نړۍ په هر تصوير کي د ده رنگ دی

غلبه يې پر وجود او زړه خپرپري

د توصيف تر زور بهر د سپرلي لوبه

هغه چا ته معلومپري چي پوهپري

ڪبير وائي راته غورِ نيسئ يارانو
لڙ ڪسان دي چي دا رمز ورمعلومڀري.

OH Narad! I know that my Lover cannot be far:

When my Lover wakes, I wake; when He sleeps, I sleep.

He is destroyed at the root who gives pain to my Beloved.

Where they sing His praise, there I live;

When He moves, I walk before Him: my heart yearns for my Beloved.

The infinite pilgrimage lies at His feet, a million devotees are seated there.

Kabir says: "The Lover Himself reveals the glory of true love."

زما جانان رانيڙدي دي

واوره رنده زما جانان دي رانيڙدي او زه پوهڀرم

چي جانان وينس وي زه وينس يم چي بيده وي زه بيدڀرم

ڇوڪ چي زما جانان آزار كي په رينبه كي تباه ڪڀري

چي د ده ڪڀري ستاينه په هغه ڄاي كي اوسڀرم

د جانان د وصل اور مي په زرگي دي لگبدلي

چي دي ڄي ورسره ڄمه هر قدم ورتنه درڀرم

بې حسابہ انسانان يې تر زيارت پوري راغلي

د بقا د زيارت پښو کي پر سجده دي پرېوتلي

د جانان دغه يو راز دی چي کبير ته معلومېري

د رښتوني عشق لوی والی له جانانه ظاهرېري

HANG up the swing of love to-day! Hang the body and the mind between arms of the Beloved,
in the ecstasy of love's joy:

Bring the tearful streams of the rainy clouds to your eyes, and cover your heart with the shadow
of darkness.

Bring your face nearer to His ear, and speak of the deepest longings of your heart.

Kabir says: "Listen to me, brother! bring the vision of the Beloved in your heart."

نن د ميني خيال وځنډوه

نن معطل کړه خيال د ميني د ټالونو

روح او ځان دي کړه آزاد له ځنځيرونو

نن د ميني د خوښيو په مستي کي

ځان پيدا که د جانان پر مړوندونو

ورته راوله د سترگو تر محله

باراني ورېځيد اوښکو د رودونو

زړه دي وپوښه په سيوري په تيارو كي
خوله نيژدې كه و محبوب ته تر غوړونو

ورته وښيه وصال ته خپله تنده
ورته ژاره د بېلتون له كړاوونو

كبير وايي د جانان په مينه پايه
ډولۍ ډكه زړه ته يوسه د خيالونو.

THE light of the sun, the moon, and the stars shines bright:

The melody of love swells forth , and the rhythm of love's detachment beats the time.

Day and night, the chorus of music fills the heavens: and Kabir says:

"My Beloved One gleams like the lightning flash in the sky."

Do you know how the moments perform their adoration?

Waving its row of lamps, the universe sings in worship day and night,

There are the hidden banner and the secret canopy:

There the sound of the unseen bells is heard.

Kabir says: "There adoration never ceases: there the Lord of the Universe sitteth on His throne."

The whole world does its works and commits its errors: but few are the lovers who know the Beloved.

The devout seeker is he who mingles in his heart the double currents of love and detachment,
like the mingling of the streams of Ganges and Jumna;

In his heart the sacred water flows day and night; and thus the round of births and
deaths is brought to an end.

Behold what wonderful rest is in the Supreme Spirit! And he enjoys it, who makes himself
meet for it.

Held by the cords of love, the swing of the Ocean of Joy sways to and fro; and a mighty sound
breaks forth in song.

See what a lotus blooms there without water! And Kabir says:

"My heart's bee drinks its nectar."

what a wonderful lotus it is, that blooms at the heart the spinning wheel of the universe! Only
a few pure souls know of its true delight.

Music is all around it, and there the heart partakes of the joy of the Infinite Sea.

Kabir says: "Dive thou into Ocean of sweetness: thus let all errors of life and of death flee away."

Behold how the thirst of the five senses is quenched there! And the three forms of misery are
no more! Kabir says: "It is the sport of the Unattainable One: look within, and Behold how the
moon-beams of that Hidden One shine in you."

There falls the rhythmic beat of life and death:

Rapture wells forth, and all space is radiant with light.

There the Unstruck Music is sounded; it is the music of the love of the three worlds.

There millions of lamps of sun and of moon

are burning.

There the drum beats, and the lover swings in play.

There love-songs resound, and light rains in showers; and the worshipper is entranced in the taste of the heavenly nectar.

Look upon life and death; there is no separation between them,

The right hand and the left hand are one and the same.

Kabir says: "There the wise man is speechless; for this truth may never be found in Vadas or in books."

I have had my Seat on the Self-poised One,

I have drunk of the Cup of the Ineffable,

I have found the Key of the Mystery,

I have reached the Root of Union.

Traveling by no track, I have come to the Sorrow less Land: very easily has the mercy of the great Lord come upon me.

They have sung of Him as infinite and unattainable: but I in my meditations have seen Him without sight.

That is indeed the sorrow less land, and none know the path that leads there:

Only he who is on that path has surely transcended all sorrow.

Wonderful is that land of rest, to which no merit can win;

It is the wise who has seen it, it is the wise who has sung of it. This is the Ultimate Word: but can any express its marvelous savour?

He who has savoured it once, he knows what

joy it can give.

Kabir says: "Knowing it, the ignorant man becomes wise, and the wise man becomes speechless and silent,

The worshipper is utterly inebriated,

His wisdom and his detachment are made perfect;

He drinks from the cup of the in breathings and the out breathings of love."

There the whole sky is filled with sound, and there that music is made without fingers and without strings;

There the game of pleasure and pain does not cease.

Kabir says: "If you merge your life in the Supreme Land of Bliss."

What a frenzy of ecstasy there is in every hour! And the worshipper is pressing out and drinking the essence of the hours: he lives in the life of Brahma.

I speak truth, for I have accepted truth in life; I am now attached to truth, I have swept all tinsel away.

Kabir says: "Thus is the worshipper set free from fear; thus have all errors of life and of death left him."

There the sky is filled with music:

There it rains nectar:

There the harp-strings jingle, and there the

drums beat.

What a secret splendour is there, in the
mansion of the sky!

There no mention is made of the rising and the setting of the sun;

In the ocean of manifestation, which is the light of love, day and night are felt to be one.

Joy for ever, no sorrow, --no struggle!

There have I seen joy filled to the brim, perfection of joy;

No place for error is there.

Kabir says: "There have I witnessed the sport of One Bliss!"

I have known in my body the sport of the universe: I have escaped from the error of this world..

The inward and the outward are become as one sky, the Infinite and the finite are united: I am
drunken with the sight of this All!

This Light of Thin fulfils the universe: the lamp of love that burns on the salver of knowledge.

Kabir says: "There error cannot enter, and the conflict of life and death is felt no more."

د اسرارو پردې

د لمر سپوږمۍ او ستورو نور پر کبېري

اور بدل کبېري ترانې د ميني

او د هجران پر تال ږغېري زمان

له اسمانو راځي نغمې د ميني

او کبير وايي زما محبوب خُلبِري

په اسمانو کي لکه نور بلېري

پوهېري ځنگه يې ستاينه کوي

په کایناتو کي شېبې وختونه

خپل مشالونه گرځوي او وايي

په شپه او ورځ د خپل خالق نومونه

هلته دی پټ بيرغ او پټه ډولۍ

او په تياره کي پټ موزيک رغېري

د کایناتو څښتن ناست دی پر تخت

کبيره هلته ذکر نه ويديري

ټول کاینات دي په کارونو لگيا

خو ور نه ورکي د ژوندون لاري دي

چندانې څوک خپل محبوب نه پېژني

ورته تيارې د پيوستون لاري دي

څوك چي ريشتيا دي په تلابن د جانان

په زړه كي گډ لري وصال او هجران

لكه سپندونه د گنگا او جمننا

پر يوه لاره عاقبت وي روان

تل يې بهېږي د زړگي په تل كي

د مقدسو اوبو پاكي څپې

هلته نوبت د ژوند او مرگ ختم سي

او د زمان پكښي ايره سي ريښې

وگوره څه عجب مقام دى هلته

څوك چي پيدا كړي په څښتن كي قرار

هغه نېكېخته يې په خوند پوهېږي

چي پيدا كړې يې مين ته وي لار

هلته د ميني په تارو تړلى

د خوشالى بحر ټالونه وهي

او د قدرت نغمه رغېږي هلته

پتو پردو کي شهبازونه وهي

او کبير وايي څومره ښه ښکارېږي

چي بې اوبو يې نيولفر غوړېږي

او زما د زړه مچمچې گرځي باندي

د نيولفر له شاتو نه صبرېږي

څومره ښايسته دی دا آبي نيولفر

چي په سينه کي د جهان سپرېږي

يوازي څو سترگي يې گل وويني

او تر څو زړونو يې خوښي رسېږي

د نيولفر پر شا وخوا رغېږي

د کایناتو د اسرارو نغمې

هغه ناپايه سمندر ته زړه ځي

او پکښي گوري د خوښيو شپې

پکښې غوټه سه د کبير په سلا

د سمندر پټو خوږو ته ورسه

چي د ژوندون او مرگ خطاوي مينځي

هغو موجونو او څپو ته ورسه

گوره چي څنگه په خوږو څپو کي

تنده ماتېږي د پنځو حسونو

هلته پرده سي له اسرارو پورته

سوالونه نه وي د اوږدو رازونو

کبيره خلاصي کره د زړه سترگي دي

دا کرشمه ده د واحد لامکان

هلته د پټي سپوږمۍ نور ځلېږي

د زړه د خوني پر ميدان د انسان

هلته د ژوند او مرگ نغمه چوپېږي

پر جوش راځي د بېخوديو چينې

توله تياره فضا له نوره ډکه
پکښې څپې وهي روښاني شغلې
هلته آواز دی د بې رغه نغمو
ساز دی د مینې او د درو نړیو
درې میلیونه څراغونه بل دي
په نور د لمر او د ښایستو سپوږميو
ما پر هيڅ لاره سفر نه دی کړی
بې غمه مځکي ته راغلی يم
او لوی څښتن مي بې تکلیفه دلته
د خپل رحمت غږ کي نیولی يم
دوی به سندري لامکان ته وایي
ما په بې سترگو وظیفو لیدلی
هغه بې شکه ده بې غمه مځکه
خو چا پې څرک نه دی د خط ایستلی

يووازي څوڪ چي پر دې لار سي ور سم

له ٽوله غمه به خلاصپري هلته

هغه عجيبه د قرار سيمه ده

چي په هنر څوڪ نه رسپري هلته

هغه هونښيار دى چي ليدلى يې دى

هغه هونښيار دى چي نغمه يې وايي

دا سرمنزله د كلام بوله مگر

ژبه د چا ده چي مزه يې وايي

چا چي يې يو ځلي مزه څکلي

هغه پوهپري څه خوښى دي پکښي

وايي کبير که څوڪ په وپوهپري

د تياره عقل هونښيارى دي پکښي

د جهل کور ته هونښياري راولي

او هونښياران ورته گونگي پاتپري

د مسجد کلي ته مستي راولي

زاهد بېخوده پکښي ونڅپري

د هغه عقل سي کامل په سر کي

څوک چي د ميني تشوي جامونه

نه تار نه گوتي دي رباب ته په کار

بشپړ اسمان کي دي نغمې سورونه

لوبه د درد او د خوښۍ روانه

ورباندي نه لري اثر وختونه

وايي کبير که سمندر ته د ژوند

ورگډوې د خپل ژوندون کلونه

درباندي اوري به باران د رحمت

نور به دي زانگي د ژوندون پر خونه

هلته په څرخ دی د مستيو جهان

پيالې ډکپري شپه او ورځ په هر آن

بنده چيني د ساعتونو جوهر
ژوند يې په څېر وي د خالق د جهان

زه درته کړمه حقيقت خبره
ځکه چي ما دی حق منلی پر ځان

زه اوس ملگری یم له حقه سره
ما ترک وهلي دي ریا او گومان

او کبير وايي چي پر دغه لاره
بنده ته وېره وحشت نه پاتېږي

په مرگ او ژوند چي يې خطا کړې وي
هغه له زړه د بنده وکوچېږي

هلته د عرش مستي نغمې ږغېږي
باران د شاتو او کوثر اورېږي

ږغ د سورنا او د ډولونو راځي
هلته تارونه د بربط شرنګېږي

دا څه جلال دی هلته ځان پټ کړی

په کنگرو کې پاس د ښکلي اسمان

نه لمرخاته نه لمر لوېده سته هلته

نه یې کیسه نه یې معلوم دی داستان

او د جلويې په سمندر کې هلته

چې ټول جوړ سوی دی د مینې له نور

نه یې معلومه چا ته ورځ او شپه ده

نه یې توپیر سته نه ښکارېږي انځور

هلته خوښي د تل دپاره راځي

غم او تلابن نه دی نصیب د انسان

ما د هغو خوښيو خوند لیدلی

ما ته څرگند دی هغه ښکلی جهان

هلته نه ځای سته د گناه او خطا

دا حقیقت دی و کبیر ته عیان

زه يې شاهد یمه لیدلي مي دي

لوبه، سخا او برکت د سبحان

ما مي په خپل وجود کي ولیدله

ستره بازي د دې عالم او جهان

ما د نړۍ له خطا ځان ژغورلی

له گناهونو مي پرېولی دی ځان

بهر د ننه یو اسمان ښکارېږم

بې انتهي او انتهي ده یو شان

زه يې نشه یم له لیدلو څخه

راته مستي يې ده بخښلې جانان

دا ستا له نوره کاینات چلېږي

د ميني نور په معرفت بلېږي

او کبير وايي خطا نه ځي هلته

جگړه د مرگ او د ژوندون ختمېږي.

WHERE is the night, when the sun is shining? If it is night, then the sun withdraws its light.
Where knowledge is, can ignorance endure? If there be ignorance, then knowledge must die.
If there be lust, how can love be there? Where there is love, there is no lust.

Lay hold on your sword, and join in the fight. Fight, O my brother, as long as life lasts.

Strike off your enemy's head, and there make an end of him quickly: then come, and bow your head at your King's Durbar.

He who is brave, never forsakes the battle: he who flies from it is no true fighter.

In the field of this body a great war goes forward, against passion, anger, pride, and greed:

It is in the kingdom of truth, contentment and purity, that this battle is raging ; and the sword that rings forth most loudly is the sword of His Name.

Kabir says: "When a brave knight takes

the field, a host of cowards is put to flight.

It is a hard fight and a weary one, this fight of the truth-seeker: for the vow of the truth-seeker is more hard than that of the warrior, or of the widowed wife who would follow her husband.

For the warrior fights for a few hours, and the widow's struggle with death is soon ended:

But the truth-seeker's battle goes on day and night, as long as life lasts it never ceases."

د حقيقت جگره

شپه پر کوم لوري ده تللي چي د لمر شغلي ځلېږي

او که شپه ده غوږبدلې د لمر وړانگي به ورکېږي

چي هر چېرته جهالت وي معرفت وي لاس پرېږولي
چي رڼا د معرفت وي جهالت کله پاتېږي

چي شهوت غلبه وکړي هلته مينه_مينه نسته
او که مينه وي موجوده نو شهوت کله ټينگېږي

توره واخله ځان تيار که څه جنگېږه په ميدان کي
تر هغو به وهې توري چي نفس دي وي په ځان کي

د دښمن سرونه غوڅ که ترې خالي د جنگ ميدان که
څه روان سه سر دي کښته په دربار کي د سلطان که

مېړه هيڅ نه پر شا کېږي له ميدانه د جنگونو
او چي وتښتي له جنگه هغه نه دی له مېړونو

دښمنان دي راوتلي يوه لو جگړه روانه
که گرانښت، قهر، غرور دی او که حرص دی له انسانه
چي دا جنگ پکښي روان دی امتحان چي د غيرت دی

قلمرو د حقيقت دی د پاکی او قناعت دی

دا چي جنگ پکښي روان دی دا سرونه چي پرې کېږي

دا د ده د نامه توره دا د ده په زور چلېږي

کبير وايي چي مېړونه د جنگ اور ته داخلېږي

دا چي جنگ پکښي روان دی دا سرونه چي پرې کېږي

دا د ده د نامه توره دا د ده په زور چلېږي

کبير وايي چي مېړونه د جنگ اور ته داخلېږي

نامردان تښتي له جنگه له وسلو سره پتېږي

دا جگړه ده ډېره سخته دا جگړه د حقيقت ده

چي تلابښ د حقيقت کړي دا جگړه يې په قدرت ده

د حق لار ده ډېره گرانه د جگړې تر ميدانونو

او يا کونډه چي ځان سوځي د وفا په انگارونو

ځکه جنگ د جنگيالو څو ساعتو کي ختمېږي

او له مرگ سره د کونډي جگړه ژر پای ته رسېږي

مگر جنگ د حق د لاري هره شپه او ورځ روان دی
تر هغې شېبې جگره ده چي ژوندی پاته انسان دی.

THE river and its waves are one

Surf: where is the difference between the river and its waves?

When the wave rises, it is the water; and when it falls, it is the same water again. Tell me, Sir,
where is the distinction?

Because it has been named as wave, shall it no longer be considered as water?

Within the Supreme Brahma, the worlds are being told like beads:

Look upon that rosary with the eyes of wisdom.

سیند او موجونه

دواړه یو دي که څه سیند که یې څپې دي
توپیر چېرې دی د سیند او د موجونو

چې څپې په سیند کې پورته سي اوبه دي
او چې لوېرې بیا اوبه دي د سیندونو

راته ووايه توپیر په دې کې څه دی
که توپیر یوازي نه وي د نومونو

چي ڇپه يي نوم پر ايڻي دي نو ڇه سوہ؟

نور به نه وي له اوبو او له رودونو؟

د جهان د ستر خالق په ذات کي خلکو

جهانونه د تسپو وږي دانې دي

سترگي خلاصي کړي د عقل ورته گوري

چي يي څرنگه پيلي دا تسپي دي.

TELL me, O Swan, your ancient tale.

From what land do you come, O Swan? to what shore will you fly?

Where would you take your rest, O Swan, and what do you seek?

Even this morning, O Swan, awake, arise, follow me!

There is a land where no doubt nor sorrow have rule: where the terror of Death is no more.

There the woods of spring are a-bloom, and the fragrant scent "He is I" is borne on the wind:

There the bee of the heart is deeply immersed, and desires no other joy.

نهائي خوبني

بتي ژر يي راته وايه خپله تېره افسانه دي

ته له کومه ملکه راغلي راته بڼيه آشيانه دي

کوم ساحل ته دي پرواز دی خې تر کومو وطنونو

هم کيسه د وطن وکه هم د خپلو هدفونو

بتي نن سهار راکنښنه له اوږدو_اوږدو خوبونو

زما پر لاره سه روانه زما پر لور د منزلونو

داسي خاوري ته به ولاړ سو چي واك نه لري غمونه

هلته وپره د مرگ نسته مرگی نه وهي سرونه

هلته کور د پسرلي وي شنه خنګلونه غورېدلي

هلته "دی_زه يم" ذکر و نه له نسيم سره اودلي

هلته زرونه داسي مست وي د خوښيو له شرابو

چي درپاته نوري نه وي د مستی او خوښی هيلي.

2

WITHIN this earthen vessel are bowers and groves, and within it is the Creator:

Within this vessel are the seven oceans and the unnumbered stars.

The touchstone and the jewel-appraiser are within;

And within this vessel the Eternal soundeth, and the spring wells up.

Kabir says: "Listen tome, my Friend! My beloved Lord is within."

خاورين لوني

دې خړ لوني کي د خاورو هم چترۍ دي هم ساپي دي

هم خالق پکښي دننه د قدرت يې نندارې دي

دې خړ لوني کي هستېري اوه لوی سمندرونه

بې حسابې پکښي ستوري پکښي پټ دي اسمانونه

پکښي گوتي د زرگرو د الماسو خرمنونه

پکښي زر دي جواهر دي د محک امتحانونه

په دې لوني کي د خاورو د بقا آهنگ رغېري

د بې شمېره څاڅکو کور دی او چينې پکښي اوسېري

کبير وایي ما ته غور سئ خاورين لوبني کي دوستانو
زما محبوب خالق دپره دی سترگي غواړي د رندانو.

To Thee Thou hast drawn my love, O Fakir!

I was sleeping in my own chamber, and Thou didst awaken me; striking me with Thy voice, O Fakir!

I was drowning in the deeps of the ocean of this world, and Thou didst save me: upholding me with Thine arm, O Fakir!

Only one word and no second and Thou hast made me tear off all my bonds, O Fakir!

Kabir says, "Thou hast united Thy heart to my heart, O Fakir!"

تا راویښ کړمه فقيره

تا مي له ځانه سره مينه کړه پيدا فقيره

تا خپلي ميني ته بللی يم تنها فقيره

زه په خلوت کي وم اوښتی په درنو خوبونو

تا مي غوړونه په آواز کړله شنوا فقيره

زه ډوبېدلېم د نړۍ د سمندر په تل کي

ته مي ناجي سوې تا له سره کړم پيدا فقيره

تا له موجونو گردابونو څخه وژغورلم

په خپله غېږه کي دي يورم تر بېديا فقيره

ستا په يوه کلمه مات مي ځنځيرونه کړله

او ټول بندونه د دنيا او مافيها فقيره

زړه دي يو کړی دی فقيره له کبیره سره

راته روښانه يوه حرف کړله دنيا فقيره.

NOW hard it is to meet my Lord!

The rain-bird wails in thirst for the rain: almost she dies of her longing, yet she would have none other water than the rain.

Drawn by the love of music, the deer moves forward: she dies as she listens to the music, yet she shrinks not in fear.

The widowed wife sits by the body of her dead husband: she is not afraid of the fire.

Put away all fear for this poor body.

له جانان سره ليدل گران دي

زما له رب سره ليدل اوس راته گران دي

په دې لار کي عالمونه سرگردان دي

د باران مرغی چي تږې د باران ده

تر مرگي رارسېدلې دغه آن ده

خو يوازي د باران اوبو ته ژاړي

نه د نورو اوبو تږې نه يې غواړي

هوسۍ وگوره چي اوري ساز د ميني

په رگونو کي يې غورځي مستي ويني

که د ميني له هيښته مري تېږي

نه د ځان له وهمه ځغلي نه تورېږي

په مېړه پسي چي کونډه کبابېږي

له لمبو د سره انگاره نه بېرېږي

که جانان غواړي له سره به تېرېږي

دغه لار ده سرمنزل ته چي رسېږي.

CLOUDS thicken in the sky! O, listen to the deep voice of their roaring;

The rain comes from the east with its monotonous murmur.

Take care of the fences and boundaries of your fields, lest the rains overflow them;

Prepare the soil of deliverance, and let the creepers of love and renunciation be soaked in this shower.

It is the prudent farmer who will bring his harvest home; he shall fill both his vessels, and feed both the wise men and the saints.

په آسمان کي توري ورېځي

توري ورېځي په اسمان کي راغونډېږي
غوږ پر ونيسه په څه طاقت غږومېږي

شړپي اوږې د باران چي رارواندي
له ختيځه څخه ورو_ورو رارسېږي

د کښتونو کتارې پولي کره ټينگي
چي سپلونه پرې راځي پکښي ډوبېږي

د نجات خاوره تياره کره په کښت کي
چي د ميني حشرې پکښي غونځېږي

چي د ميني او خلوت حشرې راسي
دې باران کي په کرار_کرار خيشتېږي

دهقانان چي وي هوبنيار فصل وړي کور ته
هم کندو او هم بې لوبني په ډکېږي

د زحمت او د احتياط په برکت يې
هونښيار خلق او شيخان دواړه مږپري.

IS there any wise man who will listen to that solemn music which arises in the sky?

For He, the Source of all music, makes all vessels full fraught, and rests in fullness Himself.

He who is in the body is ever athirst, for he pursues that which is in part:

But ever there wells forth deeper and deeper the sound "He is this-this is He"; fusing love and renunciation into one.

Kabir says: "O brother! that is the Primal Word."

چا په اسمان کي ږغ اورېدلی دی

کوم هونښيار به هغه ساز وي اورېدلی
چي يې ږغ وي له اسمان څخه ختلی

هغه څوک چي سرچينه د ټوله ساز ده
هر يو لوبښي يې تر څنډي رسولی

مالامال يې کړ وجود له سور او تاله
او په کل کي يې آرام ځانته منلی

په وجود کي چي د جز په تلابښي گرځي
دی پخپله دی له تندي کړېدلی

هو دننه د کوگل له تاریکیو
هغه دی دی، دی هغه دی رغ وتلی

دغه رغ، مینه او هجر سره یو کړي
د عاشق او د معشوق توپیر دی تللی

کبیر وایي واوړه دا اصلي جهان دی
چي په وینسه او په خوب کي می لیدلی.

TO whom shall I go to learn about my Beloved?

Kabir says: "As you never may find the forest if you ignore the tree, so He may never be found in abstractions."

زه له چا پوښتنه وکړم

چا ته ورسمه له چا وکړم پوښتنه
د محبوب له رنگ او شکل له بدنه

کبیر وایي ځنگل هیڅ نه سې لیدلای
که نظر کي دي را نه وړې یوه ونه

ڪه ٻي غواڙي ٻه هستيو ڪي ٻي گوره
هغه نه دي راجلا له هر وطنه.

I HAVE learned the Sanskrit language, so let all men call me wise:

But where is the use of this, when I am floating adrift, and parched with thirst, and burning
with the heat of desire?

To no purpose do you bear on your head this load of pride and vanity.

Kabir says: "Lay it down in the dust, and go forth to meet the Beloved. Address Him as your
Lord."

سانسڪريٽ مي ڪڪه زده ڪڙه

سانسڪريٽ ڙبه مي ڪڪه سوه ٻه ڪار
گوندي ٽول خلگ مي وبولي هونبنيار

سود ٻي ڪه دي چي ڪيو ٻه اخيستي
رامعلومه د وتلو نه ده لار

ٻه ڪوگل ڪي مي د هيلو لمبي بلي
او لا سوڪمه له تندي ٻه انگار

ٻي فايدي دي پر سر پيٽي دي اخيستي
لا ٻه زڙه ڪي چلوڙي د غرور بار

کبير وايي بار پر مڅڪه باندي ڪنڀرڊه

خه روان سه په طلب د خپل دلدار

په ادب يي تر درشله پوري ورسه

ته غلام او دي به بولپ خپل بادار.

THE woman who is parted from her lover spins at the spinning wheel.

The city of the body arises in its beauty; and within it the palace of the mind has been built.

The wheel of love revolves in the sky, and the seat is made of the jewels of knowledge:

What subtle threads the woman weaves, and makes them fine with love and reverence!

Kabir says: "I am weaving the garland of day and night. When my Lover comes and touches me with His feet, I shall offer Him my tears."

چي له محبوب څخه بېلېږي ښځه

له محبوبه څخه ښځه چي بېلېږي

پر څرخه باندي له څرخ سره تاوېږي

د وجود ښار يي ښکلا پر سر اخیستی

په هغه کي د زرگي قصر جوړېږي

څرخه د ميني په آسمان کي سره اوږي

سرگردانه له آسمان سره څرخېږي

او د پوهي معرفت له مرغلرو

پکښي تخت د جواهرو تيارېږي

ښځه څه نازک تارونه سره اوږي

او د ميني له هنره ښکلي کېږي

کبير وايي زما په لاس کي شپې او ورځي

سره اوږي او دل کېږي او سپرېږي

او چي پښې مي د محبوب راڅخه موبلي

نذرانه مي ورته سرې اوښکي بهېږي.

BENEATH the great umbrella of my King millions of suns and moons and stars are shining!

He is the Mind within my mind: He is the Eye within mine eye.

Ah, could my mind and eyes be one! Could my love but reach to my Lover! Could but the fiery heat of my heart be cooled!

Kabir says: "When you unite love with the Lover, then you have love's perfection."

زما د شاه تر چتر لاندي دي لمرونه

زما د شاه تر چتر لاندي ميليونونه

سپورمې ستوري دي ځلېږي او لمرونه

هغه زړه دی زما په زړه کي چي تپېږي

هغه سترگه ده زما سترگه کي اوسېږي

زړه او سترگي مي دي يو وي دا کېدای سي؟

تر جانان پوري مي مينه رسېدای سي؟

دا کېدای سي چي کرار مي سي دردونه؟

او په زړه کي مي ساړه سي سره اورونه؟

چي مين او مينه يو په بل گډېږي

کبير وايي مينه هلته بشپړېږي.

O SADHU! My land is a sorrow less land.

I cry aloud to all, to the king and the beggar, the emperor and the fakir-

Whosoever seeks for shelter in the Highest, let all come and settle in my land!

Let the weary come and lay his burdens here!

So live here, my brother, that you may cross with ease to that other shore.

It is a land without earth or sky, without moon or stars;

For only the radiance of Truth shines in my Lord's Durbar.

Kabir says: "O beloved brother! naught is essential save Truth."

له غمونو خلاصه سيمه

زه نارې وهمه واورى زاهدانو

پاچهانو گدايانو سلطانانو

زما سيمه له غمونو ده فارغه

په لښکرو ورته راسى فقيرانو

سرپناه ته چي څوک غواړي اسمانونه

راسى زما پر مخکه جوړ کى خپل کورونه

پر پرده ستري زما په مخکه کي هوسا سي

له شا واپروي درانه_درانه بارونه

دلته ژوند وکه چي تېر سې بې گومانه

د لوی سیند تر بلي غاړي په آسانه

داسي سيمه ده بې مخکي بې اسمانه

نه سپورمی سته نه د ستورو پوخ روښانه

په دربار کي د څښتن چي مي ښکارېږي

پلوشې د حقيقت دي چي ځلېږي

کبير وايي گرانه وروره پر دې سيمه

حقيقت دی او بل هيڅ شي نه چلېږي.

DEAR friend, I am eager to meet my Beloved! My youth has flowered, and the pain of separation from Him troubles my breast.

I am wandering yet in the alleys of knowledge without purpose, but I have received His news in these alleys of knowledge.

I have a letter from my Beloved: in this letter is an unutterable message, and now my fear of death is done away.

Kabir says: "O my loving friend! I have got for my gift the Deathless One."

د حیات اوبه

زما يارانو زړه مي سوي و وصال ته د جانان دى
زما ځواني ده غوړېدلې اوس اختيار كله د ځان دى
نور طاقت راپوري نسته سينه سوځي زړگي سوځي
په سينه كي اور بل دى زړه مي زخم له هجران دى
له درې د معرفته راته زېرى دى راغلى
كه هر څه په دې دره كي زړه پرېشان او سرگردان دى
راته ليك د جانان راغى پكښي پټ پيغام ليكلي
اوس له مرگه نه بهرېرم ژوند او مرگ راته يكسان دى
كبير وايي واوړه دوسته څه تحفه مي ده راوړې
د حيات اوبه يې راكړې ژوند مي ځكه جاودان دى.

WHEN I am parted from my Beloved, my heart is full of misery: I have no comfort in the day,
I have no sleep in the night. To whom shall I tell my sorrow?

The night is dark; the hours slip by. Because my Lord is absent, I start up and tremble with
fear.

Kabir says: "Listen, my friend! There is no other satisfaction, save in the encounter with the
Beloved."

د جانان وصال

چي جلا یمه له یاره زړه مي ډک وي له غمونو
نه د ورځي مي آرام سته نه د شپې مي په خوبونو

چا ته ووايم حالونه چا ته وشمېرم غمونه
نه حساب مي د زخمو سي نه قرار مي د دردونو

شپه تياره ده خوب مي نسته ساعتونه دي تېرېږي
چي جانان راسره نسته ډار مي پروت دی پر هډونو

کبير وايي گرانه دوسته تر هغې به کرار نه سم
چي جانان غېږ ته را نه سي چي وصال نه وي د زړونو.

O LORD Increate, who will serve Thee?

Every votary offers his worship to the God of his own creation: each day he receives service-

None seek Him, the Perfect: Brahma, the Indivisible Lord.

They believe in ten Avatars; but no Avatar can be the Infinite Spirit, for he suffers the results of his deeds:

The Supreme One must be other than this.

The Yogi, the Sanyasi, the Ascetics, are disputing one with another:

Kabir says: "O brother! he who has seen that radiance of love, he is saved."

يو څښتن

خوك به تا ته پر سجده سي اي خالقه د ملكونو

خوك به ستا ستاينه وکړي په سجدو په طاعتونو

هر زاهد ځانته جوړ کړی خپل خلوت د بندگی دی

په خدمت د هغه خدای دی چي يې جوړ کړ په لاسونو

هره ورځ ورته سجدې کړي خدای په یاد د هیچا نه دی

هغه خدای چي هم کامل دی هم خالق د جهانونو

لس خدایان يې کښېنولي د سینو په بتخانو کي

يو به ور نه سي تر خدایه تر پاچا د اسمانونو

خوك چي په پښو ته د صنم ځي د هغو په خوله ايرې دي

هغه ستر خالق لابل دی هغه لوړ تر معبدونو

هره ورځ لاس و گړېوان وي خپلي لاري بولي سمی

که جوگی دی که صوفي دی که زاهد د خلوتونو

چي لیدلي يې د میني پلوشې د خپل خالق دي

کبیر وایي ورونو واورئ هغه خلاص له عذابونو.

WHY so impatient, my heart?

He who watches over birds, beats, and insects,

He who cared for you whilst you were yet in your mother's womb,

Shall He not care for you now that you are come forth?

Oh my heart, how could you turn from the smile of your Lord and wander so far from Him?

You have left Your Beloved and are thinking of others: and this is why all your word is in vain.

نگهبان لرې زرگيه

ولي دومره يې بې صبره زما زرگيه

له زمان څخه ډارېرې لېونيه

هغه څوك چې كړي ساتنه د مرغانو

د نړۍ د حشراتو حيواناتو

له نېستۍ څخه هستۍ ته چې راتللې

په رحم كې يې د مور څنگه ساتلې

اوس به څنگه هغه ستا نگهبان نه وي

ساتندوی به دي پر مخ د جهان نه وي

زما زرگيه ته به څنگه له خپل خدايه

ليري کږي او خوځېږي به له ځايه

ستا به څرنگه د ده مينه هېرېږي

تا ته څنگه نوري لاري دريادېږي

تا په زړه کي مينه ځای کړه د اغيارو

ځکه ته يې د ژوندون پر ورکو لارو

خپل محبوب دي دی پرې ايښی سرگردان يې

د هيڅ کار دي گټه نسته په تاوان يې.

O HOW may I ever express that secret word?

O how can I say He is not like this, and He is like that?

If I say that He is within me, the universe is ashamed:

If I say that He is without me, it is falsehood.

He makes the inner and the outer worlds to be indivisibly one;

The conscious and the unconscious, both are His footstools.

He is neither manifest nor hidden, He is neither revealed nor unrevealed:

There are no words to tell that which He is

نه هغه دی نه دغه

تاسي ته څرنگه بيان کړم هغه پټ لوزونه

تاسي ته څرنگه درونښم د زړه رازونه

څنگه به ووايم چي ما دی په کوم رنگ ليدلی

څنگه درونښم د هغه ناپيدا شکلونه

که درته ووايم چي دی مي په رگو کي اوسي

په دې کلام به شرمنده سي د جهان رگونه

که درته ووايم چي زما په تن کي نه هستېږئ

دا به دروغ وي پکښي نسته د ريشتيا قولونه

هغه دننه او دباندې نړۍ يو شاني کړه

اوس يې په منځ کي چا ته نه ښکاري د وېش خطونه

که بې هوښي ده او که هوښی دی کرشمې د ده دي

هغه پر دواړو جهانونو ايردي خپل گامونه

هغه نه پټ بد نه په سترگو يې ليدلای سي څوک

نه د ظاهر نه د باطن باندي راځي حکمونه

نه په کتاب نه په کلام يې درښودلای سمه
نه د قلم تر ژبي څاڅي د معنی حرفونه.

WHEN at last you are come to the ocean of happiness, do not go back thirsty.

Wake, foolish man! for Death stalks you. Here is pure water before you; drink it at every breath.

Do not follow the mirage on foot, but thirst for the nectar;

Dhruva, Prahlad, and Shukadeva have drunk of it, and also Raidas has tasted it:

The saints are drunk with love, their thirst is for love.

Kabir says: "Listen to me, brother! The nest of fear is broken.

Not for a moment have you come face to face with the world:

You are weaving your bondage of falsehood, your words are full of deception:

With the load of desires which you hold on your head, how can you be light?"

Kabir says: "Keep within you truth, detachment, and love."

د خوښيو سمندر

د خوښيو سمندر ته عاقبت يې رسېدلی

تېری ستون ورڅخه نه سې چي اوبو ته يې راغلی

مرگ دي هر ځای په تلابن دي بېخبر انسانه وینس سه

نوشوه يې هر نفس کي چي ډک جام دررسېدلی

ماتوه د ژوندون تنده د حیات په مستو میو

د سراب لاري وانه خلي چا مطلب نه ميندلی

د نړۍ چي څه پيران دي که هر څه لوی مرشدان دي

دلته هر يو دی راغلی هر يوه يې جام څکلی

که شيخان دي که وليان دي ټوله تېري دي د ميني

هر يو مست دی له دې ميو چا پر سد نه دی ليدلی

کبير وايي دا خبره مي د زړه په غوږو واوړه

چي د ميني په مقام کي کور د وېري نړېدلی

ته يوه شېبه نړۍ ته مخامخ په ژوند کي نه سوې

په لوی لاس دي د دروغو په ځنځير دی ځان تړلی

بار د طمع دي په سر کي غولول کړې تېر ايستل کړې

په دې دومره درانه ځان دي دا سفر څنگه منلی

چا چي زړه کي دي ساتلي حقيقت، فناعت، مينه

کبير وايي دا هغه دی چي جانان ته ورغلی.

O MAN, if thou dost not know thine own Lord, whereof art thou so proud?

Put thy cleverness away: mere words shall never unite thee to Him.

Do not deceive thyself with the witness of the Scriptures:

Love is something other than this, and he who has sought it truly has found it.

د وصل لار

چي دي خپل خالق لا نه دی پېژندلی

دا غرور دي له کوم ځايه دی راغلی

د رندی او زرنګۍ له لاري هيڅوک

د وصال منزل ته نه دی رسېدلی

هسي مه غولوه ځان په کتابونو

په کتاب کي يې چا څرک نه دی ميندلی

د جانان سره د ميني لار جلا ده

چي پر دې لاره څوک تللی ورغلی.

THE savour of wandering in the ocean of deathless life has rid me of all my asking:

As the tree is in the seed, so all diseases are in this asking.

له احتياجه فارغ سوم

د حيات په سمندر کي گرځېدمه

د باقي ژوندون له جامه اوبېدمه

د بقا د ژور بحر په څپو کي
له خواستونو له احتياجه خلاصېدمه

لکه ونه چي په زني کي اوسېږي
له احتياجه د ژوند ټول زيانونه زېږي.

IMPTY the Cup! O be drunken!

Drink the divine nectar of His Name!

Kabir says: "Listen tome, dear Sadhu!

From the sole of the foot to the crown of the head this mind is filled with poison."

دا پيالہ واخله

دا پيالې کړې پر سر پورته
خان کړئ مست له بېخوديو

سر پر سر جامونه نوش کړئ
د خالق د نوم له ميو

کبير وايي ما ته غور سئ
زاهدانو د پپړيو

چي د پنبو له نوکه پورته
د سرونو تر کوپړيو

بناماران له زهرو ډک ياست
نه له شاتو نه له پيو.

SUBTLE is the path of love!

Therein there is no asking and no not-asking,

There one loses one's self at His feet,

There one is immersed in the joy of the seeking: plunged in the deeps of love as the fish in the water.

The lover is never slow in offering his head for his Lord's service.

Kabir declares the secret of this love.

لار د ميني ده باريكه

لار د ميني ده باريكه په آسانه نه بنڪارېږي

نه پوښتنه له چا کېږي نه بې سواله څوک پاتېږي

هلته هر څوک چې رسېږي د محبوب په پښو کې ورک سي

د تلابن خوښي يې واخلي دې خوښيو کې ډوبېږي

داسي ډوب سي څوک د ميني د تلابن په سمندر کې

د ماهي په څېر به گرځي او له ځانه نه خبرېږي

عاشقان د معشوق پښو کې خپل سرونه نذرانه کړي

يو کبير دى په اسرارو د دې ميني چې پوهېږي.

WHO has ever taught the widowed wife to burn herself on the pyre of her dead husband?

And who has ever taught love to find bliss in renunciation?

د ساتي لار چا وښودله

چي له مڀره سره ځان اور کي سوځي

کونډي ته چا دی دا سبق ښودلی

او چا ښودلي چي د ميني پر لار

په رياضت کي برکت شيندلی.

KABIR ponders and says: "He who has neither caste nor country, who is formless and without quality, fills all space."

The Creator brought into being the Game of Joy: and from the word Om the Creation sprang.

The earth is His joy; His joy is the sky;

His joy is the flashing of the sun and the moon;

His joy is the beginning, the middle, and the end;

His joy is eyes, darkness, and light.

Oceans and waves are His joy: His joy the Sarasvati, the Jumna, and the Ganges.

The Guru is One: and life and death, union and separation, are all His plays of joy!

His play the land and water, the whole universe!

His play the earth and the sky!

In play is the Creation spread out, in play it is established. The whole world, says Kabir, rests in His play, yet still the Player remains unknown.

کله کبير ته هم غور ونيسه

کبیر سر پر زنگانه ایینی او وایی
نه یی قوم نه طبقه سته دی یی ستایی
نه یی شکل نه یی کیف چا ته ښکاره پری
د فضا تر هر یو کونج پوری رسپری
خالق لوبه د خوښی منخته راوړی
د خلقت معنی له ده څخه راغلی
دا د ده له خوښی مخکه غوړېدلې
پاس اسمان ورته کره ملا ده نیولې
لمر سپوږمی د ده له خوښی ځلېدلی
هم آغاز او هم انجام یی پیدا کړی
د هغه خوښی هم نور او هم تیارې دي
د هغه خوښی بحرونه او څپې دي
د هغه خوښی ده ټوله لوی سیندونه
د ساراسواتی، جمنا، گنگا رودونه

هغه يو دی هم مرگی او هم ژوندون دی

د ده لوبه ده وصال او که بپلتون دی

د هغه لوبه اوبه او جهانونه

د هغه لوبه ده مخکه اسمانونه

په دې لوبه کي خلقت دی غورپدلی

په دې لوبه کي ثبات تعبیر میندلی

کبیر وایي ټول جهان ورته لوبپري

خو لوبغاړی چا ته نه ورمعلومپري.

THE Beggar goes a-begging, but

I could not even catch sight of Him:

And what shall I beg of the Beggar He gives without my asking.

Kabir says: "I am His own: now let that befall which may befall!"

زه له فقیر څخه څه وغواړم

گدا روان وي گدایي پسي ځي

خو زه یې څرک لا هم لیدلای نه سم

زما بي غوڻڻي مي لمن ڊڪه ده

ورنه ڇه غوارم پوهڻدلاي نه سم

ڪبيره ڄان مي په اختيار ڪي ورڪر

اوس يي د پڻي مخ نيولاي نه سم.

SERVE your God, who has come into this temple of life!

Do not act the part of a madman, for the night is thickening fast.

He has awaited me for countless ages, for love of me He has lost His heart:

Yet I did not know the bless that was so near to me, for my love was not yet awake.

But now, my Lover has made known to me the meaning of the note that struck my ear:

Now, my good fortune is come.

Kabir says: "Behold! how great is my good fortune! I have received the unending caress of my Beloved!"

د خپل خدای خدمت دي وکړه

د خپل خدای خدمت دي وکه چي راغلی

او د ژوند تر دې معبده رسېدلی

پام په چم د لېونیو چي ور نه سې

چي تاریکي شپې وزر دی غوړولی

هغه ما ته په عمرونو انتظار وو
زما په مينه کي يې خپل زړه دی بايللی

لا په قدر د رحمت نه پوهېدمه
خکه زما محبوب لا نه وو کنېنستلی

مگر اوس جانان معنا ده راښودلې
د هغه سور چي په غوږ مي اورېدلی

کبير وايي گوره څومره بختور يم
او پوهېږم اوس مي بخت راټوکېدلی

لا طالع به نوره څومره وي يارانو
چي دلدار يم تر قيامته نازولی.

THE Vedas say that the Unconditioned stands beyond the world of Conditions.

O woman, what does it avail thee to dispute whether Hi is beyond all or in all?

See thou everything as thine own dwelling place: the mist of pleasure and pain can never spread there.

There Brahma is revealed day and night: there light is His garment, light is His seat, light rests on thy head.

Kabir says: "The Master, who is true, He is all light."

ويدا وايي مطلق چېري دی

ويدا وايي چي مطلق چڙي هستڀري

د حالاتو د جهان تر شا اوسڀري

دا پوښتنه ولي وکړې چي په کل کي؟

که له کل څخه دباندې پيدا کېږي؟

هغه ځای د هستوگني مکان بوله

له نصيبه چي په برخه دررسڀري

هلته نه د غم غبار سي رسېدلای

نه خونښي پر هغه مځکه معلومېږي

هلته لوی برهما د نور جامې اغوستي

شپه او ورځ په هغه نور کي درښکارېږي

هغه تل هلته د نور پر چوکۍ ناست وي

او د نور تاج يې پر سر باندي ځلېږي

کبير وايي کوم څښتن چي حقيقت دی

هغه نور دی پکښي غير هيڅ نه جوړېږي.

THIS day is dear to me above all other days, for to-day the Beloved Lord is a guest in my house;

MY chamber and my courtyard are beautiful with His presence.

My longings sing His Name, and they are become lost in His great beauty:

I wash His feet, and I look upon His Face; and I lay before Him as an offering my body, my mind, and all that I have.

What a day of gladness is that day in which my Beloved, who is my treasure, comes to my house!

All evils fly from my heart when I see my Lord.

"My love has touched Him; my heart is longing for the Name which is Truth."

Thus sings Kabir, the servant of all servants.

جانان مي مېلمه دی

دغه آن راته په ټوله ژوند کي گران دی
چي مېلمه مي نن په کور کي خپل جانان دی

که مي خونه که انگر دی ښکلی ښکاري
له ښايسته مخه يې ټوله کور روښان دی

په ښکلا کي يې سندرې وي زما ورکي
د ده نوم دی چي پر ژبه مي هر ان دی

پښې يې مينځمه ښايسته مخ ته يې گورم

نذرانه مي ورته اينبي دا خپل خان دى

تر خيرات او صدقه به مي زرگى كړم
كه مي سر دى كه مي مال دى كه سامان دى

لا به څه نېكمرغي غواړمه په ژوند كي
چي جانان كور ته راغلى دا زمان دى

نقابونه مي د زړه كړه ورته پورته
چي جانان راښكاره كړى مخ عيان دى

وصل سوى يم د حق له ښكلي نومه
ختم سوى مي بېلتون دى كه هجران دى

دا سندرې د كبير واوري يارانو
تيپ له ټولو غلامانو چي يې شان دى.

O MY heart! You have not known all the secrets of this city of love: in ignorance you came, and in ignorance you return.

O my friend, what have you done with this life? You have taken on your head the burden heavy with stones, and who is to lighten it for you?

Your Friend stands on the other shore, but you never think in your mind how you may meet with Him:

The boat is broken, and yet you sit ever upon the bank; and thus you are beaten to no purpose by the waves.

The servant Kabir asks you to consider; who is there that shall befriend you at the last?

You are alone, you have no companion: you will suffer the consequences of your own deeds.

د ميني راز در معلوم نه سو

زما زرگيه خبر نه سوې ته د ميني له رازونو

خې د ميني له دې ښاره بېخبره له رمزونو

واوره دوسته راته وايه تا له ژوند سره څه وکړه

خې روان يې سر دي دروند کړ تش د کانو له بارونو

اوس به څوک درسره مله سي څوک به لاس د مرستي درکړي

څوک به بار درسره واخلي د ژوندون د کړاوونو

دوست د سيند پر بله غاړه منتظر دی خبر نه يې

چي به څنگه در په برخه کله وصل سي د زړونو

ستا د سيند سفر په مخ کي ته پر ماته کښتۍ سپور يې

څه بېگځايه غېږ ته ولاړې د څپو او د موجونو

د بنده کبير دا خواست دی چي ورځې ځان په خبر کړه

هلته ڄوڪ ڊرتھ ولاڙ ڊي ڇي ڊي مل سي ڊ مزلونو

پر ڊي توره اوڙده لاره همسفر ڊرسره نسته

سزا خپله ڊررسڀري ستا ڊ ڪرو عملونو.

If God be within the mosque, then to whom does this world belong?

If Ram be within the image which you find upon your pilgrimage, then who is there to know what happens without?

Hare is in the East: Allah is in the West. Look within your heart, for there you will find both Karim and Ram;

All the men and women of the world are His living forms.

Kabir is the child of Allah and of Ram: He is my Guru, He is my Pir.

که خدای په مسجد کي ڊی

که دننه په مسجد کي خدای اوسڀري

ڊ نڀی واکڊاري ڇا ته وررسڀري

او که رام ڊ ڊرمسال په بت کي ناست ڊی

ڊ ڇا کار ڊی ڇي ڊباندي څه پښڀري

په ختيځ کي ڊی هري غرب کي الله ڊی

ستا په زږه کي رام ڪريم دواږه هستڀري

په نړۍ کې نارینه دي او که ښځې

د ده شکل يې اخیستی دی پایپرې

چې کبیر مخلوق د رام او د الله دی

یو می پیر بل می گورو راته ښکارېږي

HE who is meek and contented, he who has an equal vision, whose mind is filled with the fullness of acceptance and of rest;

He who has seen His and touched His, he is freed from all fear and trouble.

To him the perpetual thought of God is like sandal paste smeared on the body, to him nothing else is delight:

His work and his rest are filled with music: he sheds abroad the radiance of love.

Kabir says: "Touch His feet, who is one and indivisible, immutable, and peaceful; who fills all vessels to the brim with joy, and whose form is love."

قناعت چي ڀي وي برخه

قناعت چي ڀي په برخه وي ختلی

چي جهان ڀي په يوه نظر کتلی

چي ږ زړه ډک له رضا او له قراره

او قسمت ڀي د نصیب په زړه منلی

له هر ډار او له کړاو څخه آزاد وي

چي ڀي ده ته لاس وروړی يا لیدلی

چي تل فکر د خدای داسي ورسره وي

لکه وي بدن په شاتو کي لړلی

د هغه لپاره بله خوښي نسته
نه په زړه کي بل ارمان يې وي راغلی
خوځېده آرام يې ډک له يوه سازه
نور د ميني يې بهر ته وي شيندلی
کبير وايي څه هغه ته پر سجده سه
چي واحد ثابت آرام دی اوسېدلی
ډکوي لوبني تر څنډي له خوښيه
او وجود يې دی له ميني هستېدلی.

GO thou to the company of the good, where the Beloved One has His dwelling place:

Take all thy thoughts and love and instruction from thence.

Let that assembly be burnt to ashes where His Name is not spoken!

Tell me, how couldst thou hold a wedding-feast, if the bridegroom himself were not there?

Waver no more, think only of the Beloved;

Set not thy heart on the worship of other gods, there is no worth in the worship of other masters.

Kabir deliberates and says: "Thus thou shalt never find the Beloved!"

د نېکانو سره مل سه

خه په ډله د نېكيو كي روان سه
چي محبوب پکښي نيولی ځانته کور دی

هم معلومي کړه د عقل ځانته لاري
هم ترې واخله چي باقي د ميني شور دی

هغه ډله دي لمبو كي ايرې کېږئ
چي به نوم د محبوب نه پکښي يادېږي

راته ووايه چي زوم پخپله نه وي
د واده جشن به څرنگه جوړېږي

چي بدله نه کړې لاره او نيتونه
د محبوب يوازي بويه تلابونه

زړه كي ځای نه کړې سجدې چي د خدايانو
طاعت نه ارزي د نورو بادارانو

کبير وايي خبرومه دي له حاله
پر دې لار نه ځې جانان ته تر وصاله.

THE jewel is lost in the mud, and all are seeking for it;

Some look for it in the east, and some in the west; some in the water and some amongst stones.
But the servant Kabir has appraised it at its true value, and has wrapped it with care in the end
of the mantle of his heart.

ورڪ غمی

غمی ورك دی او په ختو کي لوږدلی

په تلابن یې ټول مخلوق دی راوتلی

څوک مشرق څوک په مغرب کي پسي گرځي

چا اوبو ته چا پر کانو مخ نیولی

خو کبیر یې په اصلي ارزښت خبر دی

پټ د زړه په بوخچه گۍ کي یې ساتلی.

THE palanquin came to take me away to my husband's home, and it sent through my heart a
thrill of joy;

But the bearers have brought me into the lonely forest, where I have no one of my own.

O bearers, I entreat you by your feet, wait but a moment longer: let me go back to my kinsmen
and friends, and take my leave of them.

The servant Kabir sings: "O Sadhu! finish your buying and selling, have done with your good
and your bad: for there are no markets and no shops in the land to which you go."

نابلده ځای ته راغلم

ډولۍ راغله د مېړه کور ته وړل کېږم

له خوښيه په جامو نه ځايېږم

مزدورانو (کهارانو) د ځنگله مابین ته یووړم

یک تنها یمه په لاره نه پوهېږم

کهارانو دا یوه شپبه خو تم سئ

درته عذر کوم پښو ته مو درلوېږم

یو ځل ځمه تر دوستانو تر خپلوانو

هغوی وینمه له ټولو رخصتېږم

کبیر وایي په سندرو کي زاهده

رانیول او خرڅلاو پرېږده د مالونو

څه لگیا یې له سهاره تر ماښامه

په تللو د ښو بدو عملونو

ځکه ته داسي نړۍ ته ورروان یې

نه درک سته د بازار نه دوکانونو.

O BROTHER! when I was forgetful, my true Guru showed me the Way.

Then I left off all rites and ceremonies, I bathed no more in the holy water:

Then I learned that it was I alone who was mad, and the whole world beside me was sane; and I had disturbed these wise people.

From that time forth I knew no more how to roll in the dust in obeisance:

I do not ring the temple bell:

I do not set the idol on its throne:

I do not worship the image with flowers.

It is not the austerities that mortify the flesh which are pleasing to the Lord,

When you leave off your clothes and kill your senses, you do not please the Lord:

The man who is kind and who practices righteousness, who remains passive amidst the affairs of the world, who considers all creatures on earth as his own self,

He attains the Immortal Being, the true God is ever with him.

Kabir says: "He attains the true Name whose words are pure, and who is free from pride and conceit."

ورونو کله چي زه ورك وم

ورونو زما خخه وې وركي ټولي لاري گودرونه
حقيقي مرشد مي راغي ده خبر كړم له ژوندونه

رانه پاته سولې چاري د سجدو د طاعتونو
راته نور مقدس نه وه په سندونو كي غسلونه

وروسته پوه سوم په جهان کي لېونی یوازي زه وم
نور دا ټول خلك خوښيار دي او سالم یې دي مغزونه

له هغه وخته بیا نه يم په اړو کي رغړېدلی
نه مي بیا دي ننگولي زنگولي معبدونه

نه بتانو ته سجدې کړم نه پر تخت یې کښېنومه
نه د خټو خدای منمه نه وروپم ورته گلونه

نه د ځان په کړولو خدای له چا خوشاله کېږي
نه له چا غواړي چي لوڅ سي او يا ووژني فکرونه

هغه څوک چي مهربان دی چي صادق پر لاري سم دی
په نړۍ کي چي یې سم دي پر ریشتیا باندي کارونه

چي پر مخکه باندي گرځي هغه ټول لکه ځان بولي
دا رسېږي ستر خالق ته چي یې نه وژني مرگونه

کبير وايي دا رسېږي هغه لوی رښتوني نوم ته
چي کلام یې مقدس دی نه غرور سته نه مکرونه.

O SADHU! the simple union is the best. Since the day when I met with my Lord, there has been no end to the sport of our love.

I shut not my eyes, I close not my ears, I do not mortify my body;

I see with eyes open and smile, and behold His beauty everywhere:

I utter His Name, and whatever I see, it reminds me of Him; whatever I do., it becomes His worship.

The rising and the setting are one to me; all contradictions are solved.

Wherever I go, I move round Him,

All I achieve is His service:

When I lie down, I lie prostrate at His feet.

He is the only adorable one to me: I have none other.

My tongue has left off impure words, it sings His glory day and night.

Whether I rise or sit down, I can never forget Him; for the rhythm of His music beats in my ears.

Kabir says: "My heart is frenzied, and I disclose in my soul what is hidden. I am immersed in that one great bliss which transcends all pleasure and pain."

ما ته هر څه يو دي

له خالق سره وحدت که دي په سر دی

نو ساده وحدت له هر څه نه بهتر دی

شيخه ما چي له لومړۍ ورځې ليدلى
غرق په مينه کي زړگى مي د دلبر دى

نه مي سترگي له ليدو څخه تړمه
نه مي غوړ له اورېدلو بندومه

نه وجود له رياضته کړومه
نه مي عمر په خلوت کي تېرومه

په خندا په خلاصو سترگو رانېکارېږي
په هر ځاى کي يې ښکلا ده چي ځلېږي

زما پر ژبه د ده نوم دى چي څرڅېږي
چي هر څه گورمه دى راته يادېږي

که کښېنم که پورته کېږم دواړه يو دي
له هر کاره مي د ده سجده جوړېږي

چي هر چېرته ځم پر ده طواف کومه
د ژوند هر معمى راته حلېږي

زما له ژبي هېر دي ټول د غير نومونه
شپه او ورځ يې د عظمت وايي سردونه
نه په ناسته نه ولاړه مي هېرېږي
دا يو ساز دی چي غوږو کي مي رغېږي
کبير وايي شور د ميني درنښمه
په سينه کي پټ اسرار ښکاره کومه
زه د داسي ميني اور يم سوځولی
چي نه غم او نه خوښی يم پېژندلی.
چي پرېوزم تل د ده په پښو کي پروت يم
ژوند مي ټول د ده خدمت دی رارسېږي

دا يو ذات دی چي په ژوند کي يې ستايمه
دا يو نوم دی چي پر ژبه يې لرمه

زما له ژبي هېر دي ټول د غير نومونه
شپه او ورځ يې د عظمت وايي سردونه

نه په ناسته نه ولاړه مي هېرېږي
دا يو ساز دی چي غوږو کي مي رغېږي

کبير وايي شور د ميني درنښمه

په سينه کي پٽ اسرار ښکاره کومه

زه د داسي ميني اور يم سوځولي

چي نه غم او نه خوښي يم پېژندلي.

THE moon shines in my body, but my blind eyes cannot see it:

The moon is within me, and so is the sun.

The unstruck drum of Eternity is sounded within me; but my deaf ears cannot hear it.

So long as man clamours for the I and the Mine, his works are as naught:

When all love of the I and the Mine is dead, then the work of the Lord is done.

For work has no other aim than the getting of knowledge:

When that comes, then work is put away.

The flower blooms for the fruit: when the fruit comes, the flower withers.

The musk is in the deer, but it seeks it not within itself: it wanders in quest of grass.

جهان زمور په وجود کي دی

سپورمی ما ته ده راغلي په وجود کي مي ځلېږي

خو زما سترگي چي ږنډې دي هغه نه ورته ښکارېږي

په وجود کي مي سپورمی ده لمر مي گډ دی په رگونو

نه مي ويني په خبري نه يې څرک راڅرگندېږي

د بقا ډول مي رغېږي بې آواز په کوگل کي
خو غوږونه مي کانه دي رغ يې نه باندي بېلېږي

چي د زه او زما نارې وي د انسان سره ملگري
چي د ژوند يې څه عمل دی ټول په هيڅ کي شمېرل کېږي

چي د زه او زما له مينې د انسان زړونه خالي سي
چي په ژوند کي يې عمل دی له خالقه حسابېږي

د عمل مقصد پوهي ده بل هدف ورسره نسته
او چي پوهه لاسته راسي عمل سمدستي ختمېږي

د مېوې په خاطر راسي رنگ په رنگ ښايسته گلونه
چي مېوه مخ راڅرگند کړي گلان مړاوي سي وچېږي

د هوسۍ دننه مشک دي هوسۍ نه ورپسي گرځي
د وښو په تلابن وزي په دښتونو کي څرېږي.

IN the beginning was He alone, sufficient unto Himself: the formless, and unconditioned Being.

Then was there neither beginning, middle, nor end;

Then were no eyes, no darkness, no light;

Then were no ground, air, nor sky; no fire, water, nor earth; no rivers like the Ganges and the Jumna, no seas, oceans, and waves.

Then was neither vice nor virtue; scriptures there were no, as the Vedas and Puranas, nor as the Koran.

Kabir ponders in his mind and says, "Then was there no activity: the Supreme Being remained merged in the unknown depths of His own self."

The Guru neither eats nor drinks, neither lives nor dies:

Neither has He form, line, colour, nor vesture.

He who has neither caste nor clan nor anything else-how may I describe His glory?

He has neither form nor formlessness,

He has no name,

He has neither colour nor colourlessness,

He has no dwelling-place.

هم يوازي هم كافي وو

له آغازه هم يوازي هم پوره له خپله ځان وو

هم بې شڪله هم بې رنگه هم مطلق هغه يزدان وو

نه آغاز وو، نه مابين وو، نه انجام چا پېژندلی

نه وې سترگي نه تياره وه او نه نور وو ځلېدلی

هغه وخت چي مځڪه نه وه نه هوا نه اسمانونه
نه اوبه وڃي او نه خاوري او نه بل چڙهه اورونه

نه گنگا وو نه جمنا وو نه روان وه لوی سپندونه
نه درياب نه سمندر وو نه ڇڻي نه پي موجونه

نه د خير او شر درڪ وو نه موجود وه کتابونه
نه ويدا وو نه قرآن وو نه قديم زاره متنونه

کبير وايي هغه وخت چي د عمل نه وڃي خبري
ستر وجود په ځان کي ډوب وو ناپايانه پي ژوري

نه خوږل کږي نه چنبل کږي نه ژوندون کږي نه مڙ کږي
نه لباس لري نه شکل نه پي رنگ چا ته ښکار پږي

نه مقام نه طايفه پي، نه پي نوم چا ته عيان دی
دا بي شڪله بلاکيفه څه بيان کږم څه پي شان دی

نه پي رنگ چا ته معلوم دی نه پي رنگه په هيڅ آن دی
په هيڅ ځای کي نه اوسږي بي وطنه لامکان دی.

6

THE true Name is like none other name!

The distinction of the Conditioned from the Unconditioned is but a word:

The Unconditioned is the seed, the Conditioned is the flower and the fruit.

Knowledge is the branch, and the Name is the root.

Look, and see where the root is: happiness shall be yours when you come to the root.

The root will lead you to the branch, the leaf, the flower, and the fruit:

T is the encounter with the Lord, it is the attainment of bliss, it is the reconciliation of the Conditioned and the Unconditioned.

حقيقي نوم تل يو دی

حقيقي نوم ته بل نوم نه سي راتللاى

له مطلقه مشروط نه سي بېلېدلای

مطلق پټ دی له نظره لکه زنى

او مشروط يې سې مېوه او گل بللاى

علم ښاخ دی، نوم ريښه ده پسي گوره

په ريښه کي سې خوښي پيدا کولای

ريښه تا ته درښيي ښاخلې او پاني

هم تر گل هم تېر مېوې سې رسېدلای

دغه لار ده د خالق حضور ته تللي

بارانونه د رحمت سي پر ميندلاي

روغه جوړه د مشروط او د مطلق ده

بله لاره پکښي نه سي جوړېدلای.

KABIR says: "O Sadhu! hear my deathless words. If you want your own good, examine and consider them well.

You have estranged yourself from the Creator, of whom you have sprung: you have lost your reason, you have bought death.

All doctrines and all teachings are sprung from Him, from Him they grow: know this for certain, and have no fear.

Hear from me the tidings of this great truth!

Whose name do you sing, and on whom do you meditate? O, come forth from this entanglement!

He dwells at the heat of all things, so why take refuge in empty desolation?

If you place the Guru at a distance from you, then it is but the distance that you honour:

If indeed the Master be far away, then who is it else that is creating this world?

When you think that He is not here, then you wander further and further away, and seek Him in vain with tears.

Where He is far off, there He is unattainable: where He is near, He is very bliss.

Kabir says: "Lest His servant should suffer

pain He pervades him through and through."

Know yourself then, O Kabir; for He is in you from head to foot.

Sing with gladness, and keep your seat unmoved within your heart.

اڀ زاهده له کبیره ڀڀ واوره

کبیر وایي اڀ زاهده واوره ستا د خیر خبري

ڀڀ قہمتہ مرغلي او خوږڀ لکه شکري

له هغه خالقه ڀڀل سوڀ ستا وجود چي ترڀ راغلی

تا خپل عقل دی بایللی تا مرگی دی رانیولی

له هغه دي زږږږږ ټول علمونه سبقونه

یقین وکړه مه ڀږږږه له هغه دي کمالونه

دغه زږږږ له ما واوره او دا لوی حقیقتونه

ته د چا ترانڀ وایي ته د چا کوڀ ذکرونه؟

له زیندی خلاصه کړه غاږه لږی ږږږږ د فکرونو

هغه هر شي کي اوسږږږ ولي خڀ تر خلوتونو؟

که سڀ لیري له مرشده فاصله ستا نیت راوږږږ

که بادار دی ریشتیا لیري نږی چا ده پیدا کږږږ؟

که په بل ځای کې یې غواړې بېهوده دي وخت تېرېږي

سرگردان به یې له سترگو به دي اوبنګي راتویږي

که خالق سو درنه لیري بیا دي لاس نه وررسېږي

په هر ځای کې چې نیژدې دی د رحمت باران اورېږي

کبیر وایي هغه هر ځای خپاره کړي دي لاسونه

هسي نه چې پر بنده یې چېرته ورسې کړاونه

اې کبیره په ځان پوه سه ځان دي نه دی پېژندلی

سر تر نوکه دی په تا کې ستا وجود یې دی نیولی

چې په سر د خالق پوه سوې د خوښۍ سندرې وایه

مقام وساته په زړه کې چې ونه خوځې له ځایه.

O MY heart! Let us go to that country where dwells the Beloved, the ravisher of my heart!

There Love is filling her pitcher from the well, yet she has no rope wherewith to draw water;

There the clouds do not cover the sky, yet the rain falls down in gentle showers:

O bodiless one! Do not sit on your doorstep; go forth and bathe yourself in that rain!

There it is ever moonlight and never dark; and who speaks of one sun only? That land is illuminate with the rays of a million suns.

د جانان وطن له لمره ډک دی

خُه چي خُو هغه وطن ته چي جانان پکنبي اوسپري
چي زما زره يې رانه وړی چي په زره کي مي هستپري

هلته مينه ورته ډک کي د دې لوبني له گودره
خو رسي ورسره نسته چي ډک لوبني په کشپري

هلته توري ورپخي نسته چي شين مخ د اسمان پټ کي
خو نري_نري باران وي نرم_نرم رااورپري

اې له خانه بېخبره ولي لاس تر زني ناست يې
ژر هغه باران ته ورسه ورخي شپې دي چي تېرپري

هلته هر شپه سپورمي ده هلته نوم د تيارې نسته
خوک به وايي چي يو لمر دی د اسمان پر مخ ځلپري

هغه محکه نوراني ده بېحسابه يې لمرونه
او دا نور دی چي ځلپري او شغلې دي چي خپرپري.

I HEAR the melody of His flute, and I cannot contain myself:

The flower blooms, though it is not spring; and already the bee has received its invitation.

The sky roars and the lightning flashes, the waves arise in my heart,

The rain falls; and my heart longs for my Lord.

Where the rhythm of the world rises and falls, thither my heart has reached:

There the hidden banners are fluttering in the air.

Kabir says: "My heart is dying, though it lives."

زه يې سور د شپېلۍ اورم

زه يې سور د شپېلۍ اورم زړه له واکه دی وتلی

گل غورېږي خو زه وينم پسرلی نه دی راغلی

مچمچۍ پر گلو گرځي ټولوي يې شات په مينه

گل بللې ده خپل ځانته دې يې هم دعوت منلی

پاس اسمان راته غرومېږي او برېښنا پکښي پرکېږي

په زړگي کي مي موجونه پورته کېږي کښته کېږي

له اسمانه څاڅکي اوري مځکه سره او زرغونه ده

زړه مي هر گړی وصال ته د ښايسته جانان پسخېږي

زړه مي هلته رسېدلی تر هغه مقامه تللی

آهنگونه د جهان چي پورته کېږي او رالوېږي

هلته پاس پر اسمانونو پټ بيرغ دی چي رپېږي

کبير وايي زړه مي ومري که هر څو ژوندی پاتېږي.

OPEN your eyes of love, and see Him who pervades this world I consider it well, and know that this is your own country.

When you meet the true Guru, He will awaken your heart;

He will tell you the secret of love and detachment, and then you will know indeed that He transcends this universe.

This world is the City of Truth, its maze of paths enchants the heart:

We can reach the goal without crossing the road, such is the sport unending.

Where the ring of manifold joys ever dances about Him, there is the sport of Eternal Bliss.

When we know this, then all our receiving and renouncing is over;

Thenceforth the heat of having shall never scorch us more.

Hi is the Ultimate Rest unbounded:

Ha has spread His form of love throughout all the world.

From that Ray which is Truth, streams of new forms are perpetually springing: and He pervades those forms.

All the gardens and groves and bowers are abounding with blossom; and the air breaks forth into ripples of joy.

There the swan plays a wonderful game,

There the Unstruck Music eddies around the Infinite one;

There in the midst the Throne of the Unheld is shining, whereon the great Being sits-

Millions of suns are shamed by the radiance of a single hair of His body.

On the harp of the road what true melodies are being sounded! And its notes pierce the heart:

There the Eternal Fountain is playing its endless life-streams of birth and death.

They call Him Emptiness who is the Truth of truths, in Whom all truths are stored!

There within Him creation goes forward, which is beyond all philosophy; for philosophy cannot attain to Him:

There is an endless world, O my Brother! and there is the Nameless Being, of whom naught can be said.

Only he knows it who has reached that region: it is other than all that is heard and said.

No form, no body, no length, no breadth is seen there: how can I tell you that which it is?

He comes to the Path of the Infinite on whom the grace of the Lord descends: he is freed from births and deaths who attains to Him.

Kabir says: "It cannot be told by the words of the mouth, it cannot be written on paper:

It is like a dumb person who tastes a sweet thing-how shall it be explained?"

سترگي خلاصي کره جانان وگوره

سترگي خلاصي کره د ميني او هغه جانان ته گوره

چي دا ټول جهان ترې ډک دی دا ستا خپل وطن دی وروره

حقيقي مرشد پيدا کره چي راوينس دي درته زړه کي

سر د ميني به بيان کړي د بېلتون کيسه به وکي

د زړه سترگي به دي خلاصي حقيقت به درعيان کي

هغه لور له کایناتو او برتر په بل جهان کي

نړۍ ښار د حقيقت دی زړه کي گرځي ډېري لاري

بېله لاري تر هدفه د ورتللو هم سته چاري

د جانان پر شا وخوا چي د خوښۍ اتن نڅېري

دايمي برکت گوره هغه ځای کي پيدا کېږي

چي په دې حقيقت پوه سوو چي په راز وپوهېدلو

نسته ځای د اخیستلو نه د شي د پرېښودلو

هلته نسته اور په زړه کي د هر شي د درلودلو

نه د حرص به وي سکروتي د خپل ځان د سوځولو

دی پخپله د بې حده آرامۍ لره مکان دی

ده پخپله غورولی رنگ د ميني پر جهان دی

له شغلې د حقيقته تل رنگونه دي خوځېري

ټول شکلونه له ده ډک دي په هر رنگ کي معلومېږي

ټول باغونه ښاخلې ډکې له گلونو له غوټيو

هلته ټوله فضا ناڅي او څپې دي د خوښيو

هلته بتي په اسمان کي غوړولي وزرونه

بې آوازه ساز رغېږي پر بېحد وهي څرخونه

هلته تخت د لامکان دی په مابین کي چي ځلېږي

ستر خالق ورباندي ناست دی او شغلې يې پورته کېږي

بې حسابې يې لمرونه له شغلې څخه شرمېږي

حقيقي آهنگ رغېږي او د زړه تل ته رسېږي

دايمي چينه روانه مرگ او ژوند پکښي بهېږي

دی جوهر د حقايقو په ظاهر نېستي ښکارېږي

په وجود کي يې هستي ده ماورا ده له علمونو

ځکه هيڅ علم تلای نه سي پاس د ده تر سرحدونو

وروره هلته بې سرحدې او ناپايه لوی جهان دی

پکښي هيڅ نه ويل کېږي د بې نومه هستی کان دی

نه يې شکل نه بدن وي نه لوی والی يې ښکارېږي

زه به څنگه تا ته وایم چې په کوم نامه یادېږي

تر دې ځایه هغه څوک ځي چې د خدای رحم پر کېږي

سي ازاد له مرگ او ژونده چې تر ده پوري رسېږي

کبیر وایي نه په خوله کي توري سته د توصیفونو

نه بیان يې سي کېدلای په قلم په کاغذونو

چې گونگي ته مزه ورکړي خواږه شات خوږې شکري

دی به څنگه خوږ بیان کړي ځکه نه سي کړای خبري.

The Man and the Creator

When a stream is lost in the Ganges.

It becometh as the Ganges itself.

Kabir is similarly lost in God by invoking Him.

I have become as the True one and need not go elsewhere.

The perfume of the sandal is communicated to other trees.

They then become as the sandal itself.

When the philosopher's stone is applied to copper.

It becometh gold.

So Kabir having met the saints.

Hath becometh as God.

وياله روانه وي او وروسته په گنگا گډېږي
کله چي وصل سي پخپله ترې گنگا جوړېږي

کبير همدا سي و وتلی د خالق په تلابن
اوس يې وجود په خدای کي غرق سو ورنه نه بېلېږي

زما له وجوده حقيقي واحد جوړ سوی خلکو
نور مي هيڅ لوري هيڅ تلابن ته زړگی نه سمېږي

چي نوري وني د صندل د وني عطر واخلي
د هري وني د بناخلو د صندل عطر زېږي

سنگ پاروس که څوک له مسو سره وجنگوي
مس طلا کېږي د سرو زرو په څېر وځلېږي

چي له شيخانو سره تېر کړله کبير وختونه
د خپل خالق رنگ يې اخيستی دی نور نه بدلېږي.

I DO not know what manner of God is mine.

The Mullah cries aloud to Him: and why? Is your Lord deaf? The subtle anklets that ring on the feet of an insect when it moves are heard of Him

Tell your beads, paint your forehead with the mark of your God, and wear matted locks long and showy: but a deadly weapon is in your heart, and how shall you have God?

نه پوهېرم خالق څنگه دی

نه پوهېرم چي خالق مي لري څنگه صفتونه
ملا لوړ منبر ته خېژي کړي په زوره آذانونه

چي واره حشرات گرځي خدای يې بځ د قدم اوري
ملا ولي وهې چيغې خدای دي نه اوري بځونه؟

چا تسپې وي رااخيستي گوتي سترې کړي په ذکر
چا ليکلي پر تندي وي د خالق په ياد خطونه

چا اوږده وېسته پرې ايښي چا پر سر غوتي ورکړي
چي مخلوق ته ځان ښکاره کړي چي مي پاک دي ټول کارونه

مگر څنگه به رسېږي د خپل ستر خالق مقام ته
چي پټ کړي دي په زړه کي د مرگي دي خنجرونه.

THE Yogi dyes his garments, instead of dyeing his mind in the colours of love:

He sits within the temple of the Lord, leaving Brahma to worship a stone.

He pierces holes in his ears, he has a great heard and matted locks, he looks like a goat:

He goes forth into the wilderness, killing all his desires, and turns himself into an eunuch:

He shaves his head and dyes his garments; he reads the Gita and becomes a mighty talker.

Kabir says: "You are going to the doors of death, bound hand and foot!"

جوگي ولي جامي رنگ ڪري؟

جوگي خپل کالي غوٽه ڪري په رنگونو

رنگ د ميني ولي نه وري تر مغزونو

د معبد په کونج کي کنبيني خالق پر پردي

د ډيري سي لگيا په طاعتونو

په غورونو کي سوري جوږ ڪري اوږده ڀيره

ٽول ملگري د اوزگرو په شڪلونو

خواهشات وڙني له ځانه ايجرا جوږ ڪري

لهوني غوندي په گرځي پر دښتونو

سر خريلي جامي رنگ پر کتاب پروت وي

تپز تر هر چا په خبرو بيانونو

کبير وایي دروازو ته د مرگ ولاړې

ورته پروت یې په تړلو پښو لاسونو.

THE shadows of evening fall thick and deep, and the darkness of love envelops the body and the mind.

Open the window to the west, and be lost in the sky of love;

Drink the sweet honey that steeps the petals of the lotus of the heart.

Receive the waves in your body: what splendour is in the region of the sea!

Hark! The sounds of conches and bells are rising.

Kabir says: "O brother, behold! The Lord is in this vessel of my body."

د ماښام سایې رالوېږي

د ماښام سایې رالوېږي توري گڼي پر ښارونو

او تیاره د مینې تاو سي پر وجود او پر مغزونو

کړکۍ خلاصه مخ پر غرب که ننداره د جهان وکړه

خان پناه کړه په لمن کي پاس د عشق د اسمانونو

هغه شات که پر سر پورته اوبوي چي گلبرگونه

د ژوندون د نیلوفرو چي گلونه دي د زړونو

خان تيار كه سينه سپر كړه خپې واخله خپې نوش كه

خه لويي ده سمندر كي خه قدرت دي د بحرونو

د سرنا او د زنگونو آوازونو پورته كېږي

كبير وايي خداي مي اوسي په وجود كي په رگونو

7

MY heart cries aloud for the house of my lover; the open road and the shelter of a roof are all one to her who has lost the city of her husband.

My heart finds no joy in anything: my mind and my body are distraught.

His palace has a million gates, but there is a vast ocean between it and me:

How shall I cross it, O friend? For endless is the outstretching of the path.

How wondrously this lyre is wrought! When its strings are rightly strung, it maddens the heart: but when the keys are broken and the strings loosened, none regard it more.

I tell my parents with laughter that I must go to my Lord in the morning;

They are angry, for they do not want me to go, and they say: "She thinks she has gained such dominion over her husband that she can have whatsoever she wishes, and therefore she is impatient to go to him."

Dear friend, lift my veil lightly now; for this is the night of love.

Kabir says: "Listen to me! My heart is eager to meet my lover: I lie sleepless upon my bed. Remember me early in the morning!"

په دلدار پسي مي زړه ژړېږي

زړه په زوره په دلدار پسي ژړېږي

نه له اوبښكو نه سلگيو كرارېږي

د مېړه ښار چي له ښځي څخه ورك سي

لويه لار او كور يو شان ورته ښكارېږي

هيڅ خونبسي مي نه راځي د زړه تر كوره

نه مي زړه نه مي بدن راته صبر پري

بې حسابه يې د قصر دروازې دي

خو يو لوی سمندر زموږ تر منځ تېر پري

څنگه ورسم تر ماني پوري دوستانو

چي تر منځ مو لويه لاره نه پي كېږي

چي تارونه د بربط وي ښه سور سوي

په څه ناز باندي نغمې مستي رغېږي

خو چي كله يې تارونه وي بې سوره

پر غوږو يې لکه غشی رغ لگېږي

لهوني يې سي انسان په اورېدلو

سور او تال ته يې نه زړه نه غوږ سمېږي

په خندا چي مور او پلار ته وایم ځمه

زړه مي ځي د محبوب كور ته نه ستنېږي

په غوسه سي وايي مه څه او دوی وايي

چي بي هيڅه په وصال پسي تپېري

د دې خيال دی چي مېړه يې تر لاس لاندي

او چي هر څه ورنه غواړي ورسپري

ځکه دا ده په خپل يار پسي بي تابه

ځکه زړه يې له محبوبه نه صبرېري

زما له مخه نقابونه کړئ لږ پورته

ځکه دا د ميني شپه ده او تېرېري

کبير وايي ما ته غوږ نيسئ يارانو

په وصال پسي زرگی مي کبابېري

کری شپه ورته بي خوبه تېرومه

ما په یاد لری دا شپه چي سبا کېري.

WHEN He Himself reveals Himself, Brahma brings into manifestation That which can never be seen.

As the seed is in the plant, as the shade is in the tree, as the void is in the sky, as infinite forms are in the void-

So from beyond the Infinite, the Infinite comes; and from the Infinite the finite extends.

The creature is in Brahma, and Brahma is in the creature: they are ever distinct, yet ever united.

He Himself is the tree, the seed, and the germ.

He Himself is the flower, the fruit, and the shade.

He Himself is the sun, the light, and the lighted.

He Himself is Brahma, creature, and Maya.

He Himself is the manifold form, the infinite space;

Hi is the breath, the word, and the meaning.

He Himself is the limit and the limitless:

and beyond both the limited and the limitless is He, the Pure Being.

Hi is the Immanent Mind in Brahma and in the creature.

The Supreme Soul is seen within the soul,

The Points is seen within the Supreme Soul,

And within the Point, the reflection is seen again.

Kabir is blest because he has this supreme vision!

د خالق وجود

چي خالق خپل ځان څرگند کړي و خپل ځانته

څوک په سترگو يې جلوه نه سي ليدلای

لکه تخم په نبات کي وي دننه

او سایې له ونو نه سي راوتلای

د اسمان په پراخه غېږه کي خلا ده

په خلا کي بې سرحده مخلوقات دي

د دې ټول بې انتهي مخلوق په ها خوا

بې سرحده بې حسابه کاینات دي

سر پر سر بې انتهي ده چي هستېږي

په بې حده کي محدود دی چي ځلېږي

ټول مخلوق دی د خالق دننه ځان کي

او خالق په مخلوقاتو کي څرگند دی

يو له بله سره بېل يې وجودونه

خو بيا يو دي سره کړی يې پيوند دی

دی پخپله يوه ونه ده ولاړه

هم دانه ده هم نطفه ده او هم دواړه

هم پر ونه باندي گل دی غورېدلی

هم مېوه ده او هم سیوری رالوېدلی

دی هم لمر دی پر اسمان باندي ختلی

دی هم نور دی هم له نوره ځلېدلی

دی پخپله هم خالق د مخلوقاتو

هم مخلوق دی او هم جز د کایناتو

دی پخپله په څو رنگه څرگندېږي

په بې حده کایناتو کې هستېږي

هم نفس دی هم کلام دی هم معنی ده

هم بې حده هم پخپله انتهی ده

د بې حده او محدود شاه اوسېږي

د خالص وجود مفهوم پکښې ځلېږي

په خالق او مخلوق دواړو کې باقي دی

نه وجود یې محو کېږي نه فاني دی

يو ستر روح دی چي د روح منځ کي هسته پري

په دې ستر روح کي يو ټکی لیده کېږي

په دې ټکي کي دننه يې جلوه ده

د محدود او د بې حده ننداره ده

کبير ځکه دی نېکمرغه او نياغلی

چي دا ستر خيال يې په سترگو دی ليدلی.

HE is dear to me indeed who can call back the wanderer to his home. In the home is the true union, in the home is enjoyment of life: why should I forsake my home and wander in the forest? If Brahma helps me to realize truth, verily I will find both bondage and deliverance in home.

He is dear to me indeed who has power to dive deep into Brahma, whose mind loses itself with ease in His contemplation.

Hi is dear to me who knows Brahma, and can dwell on His supreme truth in meditation; and who can play the melody of the Infinite by uniting love and renunciation in life.

Kabir says: "The home is the abiding place; in the home is reality; the home helps to attain Him Who is real. So stay where you are, and all things shall come to you in time."

حقيقت په کور کي

هغه څوک ما ته عزيز دی چي مي وغواړي خپل کور ته

ما ژغوري له گمراهيو ما وربولي و خپل لور ته

په هغه کور کي يې وينم ي ريښتونی پيوستون دی

هغه کور کي نعمتونه په هغه ځای کي ژوندون دی

ولي خپله مېنه پرېږدم سرگردان سم په ځنگلو کي

که خالق راسره مل وي زما د ژوند په اندېښنو کي

که په کور کي مي نجات وي هم ځنځير مي پښو ته لوېږي

ولي ووزمه ځنگله ته دلته هر څه رارسېږي

هغه څوک ما ته عزيز دی په خالق کي چي غرقېږي

ورسره هغه طاقت دی چي ژور پکښي ډوبېږي

چي په ذکر د خالق کي ورنه هېر سي عالمونه

هم يې ځان ورڅخه وړک سي هم يې زړه هم يې رگونه

هغه څوک ما ته عزيز دی چي په خپل خالق پوهېږي

د دې ستر حقيقت منځ کي په خپل ذکر اوسېږي

چي د ستر او بې سرحده په نامه نغمې خپرې کړي

د وحدت مينه کي ډوب سي د ژوند هېرې ترانې کړي

کبير وايي هغه کور دی د سړي د اوسېدلو

هغه کور دی پيدا سوی په ريشتيا د پوهېدلو

په تڼښ که د ریشتیا یې هغه کور کي پیدا کېږي
لیري مه څه څه چي غواړې پر خپل وخت به دررسېږي.

A SORE pain troubles me day and night, and I cannot sleep;

I long for the meeting with my Beloved, and my father's house gives me pleasure no more.

The gates of the sky are opened, the temple is revealed:

I meet my husband, and leave at His feet the offering of my body and my mind.

د جانان دیدن

شپه او ورځ مي زوکلوي زخمي دردونه
زما له سترگو تښتولي یې خوبونه

هر گړی مي د محبوب دیدن یادېږي
د پلار کور لکه اغزي په زړه جگېږي

دروازې د اسمانونو دي پرانیستي
او معبد پکښي له ورايه څرگندېږي

د جانان په پښو کي ځان قربانومه
زړه او روح مي نذرانه ورته وروپمه.

MORE than all else do I cherish at heart that love which makes me to live a limitless life in this world.

It is like the lotus, which lives in the water and blooms in the water: yet the water cannot touch its petals, they open beyond its reach.

It is like a wife, who enters the fire at the bidding of love. She burns and lets others grieve, yet never dishonors love.

This ocean of the world is hard to cross: its waters are very deep. Kabir says: "Listen to me, O Sadhu! few there are who have reached its end."

تل د هغي ميني په ارمان يم

يمه تل د هغي ميني په ارمان كي
دايمي ژوند چي راوبخيني جهان كي

دا د هغه نيلوفر په څېر ښكارېږي
چي هستېږي په اوبو كي او غوړېږي

خو اوبه يې نه رسېږي تر برگونو
بې اوبو غوتې غوړېږي د گلونو

لكه ځوانه كونده نه كښېني په كور كي
له مېړه سره ځان وسوځي په اور كي

پر خپلوانو ورځي جوړي كړي غمگيني
څو چي وساتي عزت او نوم د ميني

تر ناپايه سمندر اوبتل گران دي

هم ژوري يې اوبه هم نهنگان دي

سادو واوره ډېرو لاپي دي وهلي

تر ساحله يو يا دوه دي رسېدلي.

IT is the mercy of my true Guru that has made me to know the unknown;

I have learned from Him how to walk without feet, to see without eyes, to hear without ears, to drink without mouth, to fly without wings;

I have brought my love and my meditation into the land where there is no sun and moon, nor day and night.

Without eating, I have tasted of the sweetness of nectar; and without water, I have quenched my thirst.

Where there is the response of delight, there is the fullness of joy. Before whom can that joy be uttered?

Kabir says: "The Guru is great beyond words, and great is the good fortune of the disciple."

د پير پيغام

د خپل پير له برکته يم دې ځای ته رسېدلی

يم په هر څه پوهېدلی او مجهول مي پېژندلی

ما زده کړي دي چي څنگه بېله پښو پر لاري ځمه

هر څه وينم چي موجود د مگر سترگي نه لرمه

بې غوږونو آواز اورم بېله خولې اوبه چنېمه

بې وزره الواته کړم مخ پر هسک پرواز کومه

هغي مخکي ته مي وړې خپله مينه وظيفې دي

چي نه لمر سته نه سپوږمۍ سته نه يې ورځي نه يې شپې دي

ما ځکلې شيريني ده د شکرو بې خوړلو

ماته کړې مي ده تنده بې اوبو او بې چنېلو

هلته بشپړه خونې وي چي جواب وي د خونيو

د چا مخ ته به اظهار کړو دا احساس د خوشاليو

کبير وايي پير مي ستر دی په کلام کي نه ځايېږي

او مريد يې دی نېکمرغه چي د پير په نوم يادېږي.

WHERE Spring, the lord of the seasons, reigneth, there the Unstruck Music sounds of itself,

There the streams of light flow in all directions;

Few are the men who can cross to that shore!

There, where millions of Krishnas stand with hands folded,

Where millions of Vishnus bow their heads,

Where millions of Brahmas are reading the Vedas,
Where millions of Shivas are lost in contemplation,
Where millions of Indras dwell in the sky,
Where the demi-gods and the munis are unnumbered,
Where millions of Saraswatis, Goddess of Music, play on the vina-
There is my Lord self-revealed: and the scent of sandal and flowers dwells in those deeps.

زما د خدای مقام

پسرلی چي پر تخت ناست وي شهنشاہ د موسمونو

له هغه خایه راوزي رغ د تار او د سازونو

مالامال ویالی له نوره هلته هره خوا بهپري

هر وگري دې ویالو ته دې ساحل ته نه رسپري

میلیونونه د کریشناو لاس پر نام هلته درپري

بې حسابہ ویشنوگان وي چي سرونه په خپرې

میلیونونه برهماگان دي د ویدا لولي سردونه

لا بې شمېره شېواگان دي پر زنگون اینبي سرونه

میلیونونه ایندرا اوسي هغه عرش هغه آسمان کي

لا يې شمېر چا ته معلوم دی چي حساب واره خدايان کي

هلته خدای د آهنگونو مستي کړي ترانې دي
سرینده کي يې سرې کړي د هستۍ مستي نغمې دي

هلته زما د خدای مقام دی غوړېدلي گلدستې دي
هلته عطر دي د گلو ډکي کړي يې درې دي.

HOW could the love between Thee and me sever?

As the leaf of the lotus abides on the water: so thou art my Lord, and I am Thy servant.

As the night-bird Chakor gazes all night at the moon: so Thou art my Lord and I am Thy servant.

From the beginning until the ending of time, there is love between Thee and me; and how shall such love be extinguished?

Kabir says: "As the river enters into the ocean, so my heart touches Thee."

د ميني پيوند

زما او ستا تر منځ به څرنگه خالق

کله وشلېږي د ميني پيوندونه

نيلوفر چي د اوبو په منځ کي پايي

داسي زما او ستا تر منځ ټينگ دي بندونه

زه بنده یم ته څښتن یې ته بادار یې

زه مخلوق یم ته خالق پروردگار یې

لکه گرځي چي مرغی په تورو شپو کي

لار پیدا کړي د سپوږمۍ په پلوشو کي

زه دي دغسي بنده یم ته بادار یې

ته د ټولو ساتندوی ته مددگار یې

له آغازه تر انجامه چي زمان دی

زما او ستا تر منځ د میني ټینګ پیمان دی

داسي مینه په څه رنگ سي بدلېدلای

دونه ټینګ پیوند سي څرنگه شلېدلای

د کبیر زړه داسي ستا سره جوړېږي

لکه رود چي سمندر ته ورگډېږي.

LAMPS burn in every house, O blind one! And you cannot see them.

One day your eyes shall suddenly be opened, and you shall see: and the fetters of death will fall from you,

There is nothing to say of to hear, there is nothing to do: it is he who is living, yet dead, who shall never die again.

Because he lives in solitude, therefore the Yogi says that his home is far away.

Your Lord is near: yet you are climbing the palm-tree to seek Him.

The Brahman priest goes from house to house and initiates people into faith:

Alas! The true fountain of life is beside you, and you have set up a stone to worship.

Kabir says: "I may never express how sweet my Lord is. Yoga and the telling of beads, virtue and vice-these are naught to Him."

په هر کور کي څراغان دي

په هر کور کي څراغان دي چي بلېري

ته چي ږوند يې تا ته نه در معلومېري

يوه ورځ به کې ناڅاپه سترگي خلاصي

زولنې به د مرگي درته درلوېري

هلته نه سې څه ويلای اور بدلای

نه دي زور سته نه په وس دي څه رسېري

هغه دى چي هم مړ او هم ژوندى دى

تر قيامته بيا هيڅکله نه مړ کېري

خو چي ژوند کوي تنها نو جوگى وايي

چي له دې جهانہ ډېر ليري هستېري

د خرما وني ته ولي پسي خېژې
چي خالق دي له خپل څنگ سره اوسېري

برهمانان په كليو گرځي سرگردانه
چي به څوك د ايمان لارو ته سمېري

په سجدو دي كړ ډبري ته ځان سترې
د ژوندون چينه دي څنگ ته نه بنكارېري

8

ON this tree is a bird: it dances in the joy of life.

None knows where it is: and who knows what the burden of its music may be?

Where the branches throw a deep shade, there does it have its nest: and it comes in the evening and flies away in the morning, and says not a word of that which it means.

None tell me of this bird that sings within me.

It is neither coloured nor colourless: it has neither form nor outline:

It sits in the shadow of love.

It dwells within the Unattainable, the Infinite, and the Eternal; and no one marks when it comes and goes.

Kabir says: "O brother Sadhu! deep is the mystery. Let wise men seek to know where rests that bird."

د لامکان مرغه

د دې وني پر ښاخلو مرغه هستېري

له ژوندونه هوسېري او نڅېري

هيڅوك نه پوهېري چېرې يې مكان دى

او څه ورد يې په سازونو كي رځېري

چې ښاخلو د وني سيوري اچولي

د ده هلته ځالگى پكښي اوسېري

مانڻام راسي په خپل کور کي شپه کړي تېره

سهار الوزي له سترگو پناه کېږي

نه يې سر چا ته معلوم دی د سندرو

نه يې ژبه نه نغمه يې څرگندېږي

د هغه مرغه څوک حال ويلای نه سي

په سينه کي چي دننه مي ويېږي

نه بېرنگه دی نه رنگ لري عالمه

نه يې چا ته وجود شکل معلومېږي

هغه ځای د مينې سيوري کي نيولی

لامکان کي يې مکان پکښي پايېږي

HAVE you not heard the tune which the Unstruck Music is playing? In the midst of the chamber the harp of joy is gently and sweetly played; and where is the need of going without to hear it?

If you have not drunk of the nectar of that One Love, what boots it though you should purge yourself of all stains?

The Kazi is searching the words of the Koran, and instructing others: but if his heart be not steeped in that love, what does it avail, though he be a teacher of men?

The Yogi dyes his garments with red: but if he knows aught of that colour of love, what does it avail though his garments be tinted?

Kabir says: "Whether I be in the temple of the balcony, in the camp or in the flower garden, I tell you truly that every moment my Lord is taking His delight in me."

هغه سور دي اوربدلی دی کنه

هغه سور دي اوربدلی کنه دی

چي په تال کي د بې رغه ساز رڼگېري

په محفل کي د خوښيو ورته گورې

په کراره يې خوږه نغمه شرنگېري

اوربدلې چي دي دغه نغمه نه وي

پر بل لور به دي د تلو ضرورت څه وي

چي دي می د يوه عشق نه دي ځکلي

فايده نه کړي که دي ويني وي پرېولي

قاضي غواړي د قرآن د منځ له تورو

چي ښوونکی رهنما سي لا د نورو

خو که هغه مينه نه لري په زړه کي

کتابونه به څه گټه ورته وکي

کر هر ځونه وي استاد د انسانانو

برابر نه دی پر لور د عاشقانو

که جوگي وي سرو جامو کي ځان پېچلی

خو د ميني په رنگ نه وي پوهېدلی

THE flute of the Infinite is played without ceasing, and its sound is love:

When love renounces all limits, it reaches truth.

How widely the fragrance spreads! It has no end, nothing stands in its way.

The form of this melody is bright like, a million suns: incomparably sounds the vina, the vina of the notes of truth.

د حق شپېلی

پاس د لایتناهي شپېلی رغېږي

له نغمې يې رغ د عشق اورېدل کېږي

چي له ټولو سرحدونو مينه واوړي

نو مقام د حقيقت ته وررسېږي

بوی د عطرو تر کوم ځايه پوري ولاړ سي

نه يې پاى سته نه مخ ته څه درېږي

د نغمې شکل يې دونه وي روښانه

لکه يو ميليون لمرونه چي ځلېږي

د نغمو يې په ناسوت کي ساري نسته

له سارنگه چي د حق ږغونه زېږي.

WHO are you, and whence do you come?

Where dwells that Supreme Spirit, and how does He have His sport with all created things?

The fire is in the wood; but who awakens it suddenly? Then it turns to ashes, and where goes the force of the fire?

The true guru teaches that He has neither limit nor infinitude.

Kabir says: "Brahma suits His language to the understanding of His hearer."

ته څوک يې له کومه راغلې

ته يې څوک له کومه راغلې دا احوال در معلومېږي؟

او ستر روح د کایناتو اوس په کوم ځای کي هستېږي؟

لوی خالق په څه لگيا دی د قدرت په پاچاهي کي

او په لاس کي مخلوقات يې څنگه رنگ په رنگ لوبېږي

د ځنگله په غېږ کي وينې لوی اورونه لگېدلي

دا د کوم زور کرشمه ده یو ناڅاپه چي بلېږي

بیرته خاوري سي ایرې سي سره اورونه سرې سکروتي

د اورونو طاقت څه سو دا په کوم ځای کي ډوبېږي

حقيقي مرشد درنښيي چي هغه لره حد نسته

نه يې زور ته انتهي سته نه قدرت يې فنا کېږي

کبير وايي خالق داسي ژبه ځانته غوره کړې

چي د چا په غوږ يې اوري هغه خامخا پوهېږي.

THE Hidden Banner is planted in the temple of the sky; there the blue canopy decked with the moon and set with bright jewels is spread.

There the light of the sun and the moon is shining: still your mind to silence before that splendour.

Kabir says: "He who has drunk of this nectar, wanders like one who is mad."

پت بيرغ

پت بيرغ دی په آسمان کي وهل سوی او رپېږي

هلته شين چتر نښايسته دی د سپوږمۍ په نور ځلېږي

پرې روښاني ځلېدلي مرغلري غوړېدلي

نور د لمر او د سپوږمۍ دی چي لمن کي يې پرکېږي

لا دي بيا هم زړه قرار دی لا خاموش يې ورته گورې
دومره لوی شان او شوکت دي هره ورځ مخکي تېرېږي

کبير وايي دا اوبه چي د حيات وي چا نوشلي
لېونی غوندي به گرځي په دنيا به نه خبرېږي.

I LAUGH when I hear that the fish in the water is thirsty:

You do not see that the Real is in your home, and you wander from forest to forest listlessly!

Here is the truth! Go where you will, to Benares or to Mathura; if you do not find your soul,
the world is unreal to you.

حقيقت په کور کي

چي يې اورم ماهی تری دی اوبو کي
خندا راسي ورته ډوب سم په فکرو کي

حقيقت په کور کي نه ويني په سترگو
سرگردانه پسي گرځي په ځنگلو کي

بنارس او متوره که تر پښو لاندي
بنار پر بنار گرځه په لويو معبدو کي

که خپل روح پکښي پيدا نه کړې نو واوړه

ستا دپاره دا نری ده په تیاری کی.

RECEIVE that Word from which the Universe springeth!

That word is the Guru; I have heard it, and become the disciple.

How many are there who know the meaning of that word?

O Sadhu! practice that Word!

The Vedas and the Puranas proclaim it,

The world is established in it,

The Rishin and devotees speak of it:

But none knows the mystery of the Word.

The householder leaves his house when he hears it,

The ascetic comes back to love when he hears it,

The Six Philosophies expound it,

The Spirit of Renunciation points to that Word,

From that Word the world-form has sprung,

That World reveals all.

Kabir says: "But who knows whence the Word cometh?"

مرشد یو نوم دی

یو حرف دی په جهان کی کاینات ترې نه راغلی

هغه د مرشد نوم دی ما پخپله اورېدلی

پخپله يې مرید سوم او حیران یمه عالم ته
چي نور به يې لا ځونه په معنی وي پوهېدلي

زاهد که په ریشتیا يې په معنی يې ځان خبر که
ويدا او کتابونه په دې نوم دي نازېدلي

نړۍ د دغه حرف له برکته ده ولاړه
پوهان که ملایان دي ټول جلا پرې رغېدلي

خو څوک يې لا تر اوسه خبر نه دي په اسرارو
مخلوق يې په تعبیر پسي کورونه پرېښودلي

له میني قلندر له نیمي لاري راستنېږي
علوم په سترې سوي دي مزلونه يې وهلي

چي ترکه څوک دنیا کړي د معنی پر لور روان سي
له دې نومه رنگونه د نړۍ دي ټوکېدلي

کبير وايي دا نوم د تعبیرونو خزانه ده
خو نوم او تعبیرونه له کوم ځایه دي راغلي؟

HE is the real Sadhu, who can reveal the form of the Formless to the vision of these eyes:

Who teaches the simple way of attaining Him, that is other than rites of ceremonies:

Who does not make you close the doors, and hold the breath, and renounce the world:

Who makes you perceive the Supreme Spirit wherever the mind attaches itself:

Who teaches you to be still in the midst of all your activities.

Ever immersed in bliss, having no fear in his mind, he keeps the spirit of union in the midst of all enjoyments.

The infinite dwelling of the Infinite Being is everywhere: in earth, water, sky, and air:

Firm as the thunderbolt, the seat of the seeker is established above the void.

He who is within is without: I see Him and none else.

ريښتونى زاهد

زه به هغه زاهد ريښتونى گڼم

چي راته رنگ د بېرنگيو ښيي

چي ساده لاره د محبوب د وصل

بې کړاوونو بې خواړيو ښيي

هغه زاهد چي راته ونه وايي

چي د خلوت په تاريخو کي کښېنه

نفس دي بند که له جهانہ ليري

سر پر زنگون په تورو غرو کي کنبېنه

وايي په هغه ځای کي اوسي خالق

چي يې پيوند وهي له ذاته زړونه

هغه د محکي په هستي کي گوره

هسي نه پرېردي د دنيا کارونه

هغه چي مينه د محبوب يې واخلي

په زړه کي نه ورگرځي بېره د چا

هغه د وصل په تلابن وي همپش

هره خوښي کي دا يوه مدعا

WHAT is that flute whose music thrills me with joy?

The flame burns without a lamp;

The lotus blossoms without a root;

Flowers bloom in clusters;

The moon-bird is devoted to the moon;

With all its heart the rain-bird longs for the shower of rain;

But upon whose love does the Lover concentrate His entire life?

اصلي مينه

دا څه شپېلۍ ده چې آواز پورته کي

او له خوښۍ مي وجود ولرېږي

يوه لمبه ده بې څراغه سوځي

او نيولوفر بې ريښو وغوړېږي

غونچې_غونچې راځي تازه گلونه

مرغۍ پرواز کړي د سپوږمۍ په شپه کي

او د باران مرغه له ځالي وزي

لري آرزو د توند باران په زړه کي

مگر اصلي د هغه چا مينه ده

چي پر جنون يې د ليلي مينه ده.

9

THERE is a strange tree, which stands without roots and bears fruits without blossoming;

It has no branches and no leaves, it is lotus all over.

Two birds sing there, one is the Guru, and the other the disciple:

The disciple chooses the manifold fruits of life and tastes them, and the Guru beholds him in joy.

What Kabir says is hard to understand: "The bird is beyond seeking, yet it is most clearly visible. The Formless is in the midst of all forms. I sing the glory of forms."

بې رينبو ونه

عجيبه ونه ده ولاړه ده رينبې نه لري

مېوه لري خو په هيڅ وخت كې شگوفې نه لري

له سر تر نوكه نيلوفر دى بل څه نسته پكښي

پانې يې نه سي څوك ليدلاى او ښاخلې نه لري

پكښي جوړه دوه مرغان ناست په ترانو لگيا دي

يو يې مرشد بل يې مريد دى په نغمو لگيا دي

مريد يې اخلي له دې ونې د ژوندون څو مېوې

يوه_يوه رسوي خولې ته ورنه اخلي مزې

پير د مرید له نندارې څخه خوندونه اخلي

هغه د وني له مېوو څخه پندونه اخلي

څه چي کبير وايي په دې پوهېدل نه دي اسان

مرغه په لاس نه سي درتلاي خو څرگند دی عيان

هغه بېرنگه د رنگونو په مابین کي ستايم

زه يې سندري د رنگونو د ستايلو وایم.

O SADHU! purify your body in the simple way.

As the seed is within the banyan tree, and within the seed are the flowers, the fruits, and the shade:

So the germ is within the body, and within that germ is the body again.

The fire, the air, the water, the earth, and the aether; you cannot have these outside of Him.

O, Kazi, O Pundit, consider it well: what is there that is not in the soul?

The water-filled pitcher is placed upon water, it has water within and without.

It should not be given a name, lest it call forth the error of dualism.

Kabir says: "Listen to the Word, the Truth, which is your essence. He speaks the Word to Himself; and He Himself is the Creator."

اې زاهده ځان دي پاك كه

اې زاهده ځان دي پاك په ساده لار كه

څه چي وایم راسه غور مي پر گفتار كه

لکه زنی چي په منځ کي دی د ونو

او په زنیو کي ښکلا ده د گلونو

د گلونو منځ کي رنگ په رنگ مېوې دي

داسي زنیو کي هم وني هم سایې دي

په وجود کي چي نطفې دی ځای نیولی

په نطفه کي داسي بل وجود اخښلی

که څه اور دی که اوبه، مځکه، بېدیا ده

که هوا ده که خلا ده که فضا ده

له خالقه څخه نه سي بېلېدلای

له هغه یې جلا څوک نه سي لیدلای

که قاضي یې که پندت دا حقیقت دی

چي تر روح دباندي څشي واقعیت دی

چي په ډنډ کي له اوبو لوښی ډکېږي

او پر سر د اوبو بیرته خوشي کېږي

GORAKHNATH asks Kabir:

"Tell me, O Kabir, when did your vocation being? Where did your love have its rise?"

Kabir answers:

"When He whose forms are manifold had not begun His play: when there was no Guru, and no disciple:

when the world was not spread out: when the Supreme One was alone-

Then I became an ascetic; then, O Gorakh, my love was drawn to Brahma.

Brahma did not hold the crown on his head; the god Vishnu was not anointed as king; the power of Shiva was still unborn; when I was instructed in Yoga.

I became suddenly revealed in Benares, and Ramananda illumined me;

I brought with me the thirst for the Infinite, and I have come for the meeting with Him.

In simplicity will I unite with the Simple One; my love will surge up.

O Gorakh, march thou with His music!"

کبیر کله زاهد سو

لوی مرشد له کبیر وکړله پوښتنه

کیسه تېره له پخوا کړه بیا تر ننه

کله تا د ژوند پیل کړي دي کسبونه

کله میني در مست کړي دي رگونه

کبير وایي هغه وخت چي په دنيا کي
زما بي رنگه رنگين خدای په مافيها کي

د خلقت هنوز پيل کړې نه وه لوبه
نه مرشد و نه مرید نه د چا سوبه

چي جهان لا هنوز نه وو غورېدلی
ستر خالق چي لا یوازي اوسېدلی

زه هغه وخت کي زاهد ومه زما ميني
د برهما په زړه کي مستي کړلې ويني

چي برهما لا پر سر تاج نه وو منلی
چي ویشنو لا پر تخت نه وو کنبېستلی

چي شېوا پر جهان نه وو زېرېدلی
ما ته درس وو د خپل ذکر رسېدلی

BEFORE the Unconditioned, the Conditioned dances: "Thou and I are one!" this trumpet proclaims.

The Guru comes, and bows down before the disciple:

This is the greatest of wonders.

حقیقت او مجاز

د مطلق حقيقت مخکي مجاز ناڅي

له شپېلۍ يې دا يوه ترانه پاڅي

زه او ته يو دواړه يو نه جلا کېږو

يو وجود يو يو له بله نه بېلېږو

مرشد راسي د مريد مخکي کېږېږي

دا تر ټولو عجايبه معلومېږي.

MY Lord hides Himself, and my Lord wonderfully reveals Himself:

My Lord has encompassed me with hardness, and my Lord has cast down my limitations.

My Lord brings to me words of sorrow and words of joy, and He Himself heals their strife.

I will offer my body and mind to my Lord: I will give up my life, but never can I forget my Lord!

زما خالق

زما خالق پټوي ځان له مخلوقاتو

بيا عجيب سي راڅرگند پر کایناتو

هم خالق يم ځنځيرونو کي ترلی

هم آزاد يې له هر بنده يم ايستلی

زما خالق راته راوږي هغه لفظونه
پکښي نغښتي چي خوښۍ دي هم غمونه

دی پخپله رغوي ټوله دردونه
په قدرت کړاروي د دوی جنگونه

زه به ځان او زړه خالق ته وربخښمه
زه به ټوله ژوند تر ده قربانومه

خو په ژوند کي به خالق نه هېرومه
نه په زړه کي بل خالق ته ځای لرمه.

O BROTHER, my heart yearns for that true Guru, who fills the cup of true love, and drinks of it himself, and offers it then to me.

He removes the veil from the eyes, and gives the true Vision of Brahma:

He reveals the worlds in Him, and makes me to hear the Unstruck Music:

He shows joy and sorrow to be one:

He fills all utterance with love.

Kabir says: "Verily he has no fear, who has such a Guru to lead him to the shelter of safety!"

ريښتونی مرشد

په آرزو د هغه پير یمه یارانو

له ريښتوني ميني جام ډك كړي دوستانو

هم پخپله يو ډك جام كړي پر سر پور ته

هم يوه پيال له راواړوي زما لور ته

چي مي ليري كي له سترگو نقابونه

د خالق راكړي ريښتوني تصويرونه

راڅرگند كړي ناليدلي جهانونه

په ما واوري په پردو كي ورك سازونه

راته يو ښيي خوښۍ دي كه غمونه

او له ميني مالمال يې وي لفظونه

كبير وايي هغه څوك به وي منلی

چي يې داسي پير په برخه رسېدلی

ډار يې نه وي پر دنيا له خطرونو

چي مرشد يې اړوي له گړنگونو.

ALL things are created by the Om;

The love-form is His body.

He is without form, without quality, without decay:

Seek thou union with Him!

But that formless God takes a thousand forms in the eyes of His creatures:

He is pure and indestructible,

His form is infinite and fathomless,

He dances in rapture, and waves of form arise from His dance.

The body and the mind cannot contain themselves, when they are touched by His great joy.

He is immersed in all consciousness, all joys, and all sorrows;

He has no beginning and no end;

He holds all within His bliss.

هغه د هر څه خالق دی

جهان ټوله له خالقه دی راغلی

د هغه وجود له مینې دی جوړ سوی

هغه ذات دی هم بې رنگه هم بې کیفه

نه په ذات کې یې نقصان دی چا لیدلی

عمر تېر کړه په تلابن د یو کېدلو

له خالق سره د ځان د وصلولو

خو بې رنگه خالق زر اخلي رنگونه
د مخلوق سترگي يې نه ويني شکلوته

ذات يې پاک دی او خالص تل يې بقا ده
نه يې ذات ته انتهی نه يې فنا ده

په نڅا کي د جذبې اخلي رنگونه
له نڅا يې رنگ په رنگ پاڅي موجونه

چي مستي د ده د ميني ورسپري
نه وجود او نه زرگی په تورن کېري

هغه گډ دی په خوديو په فکرونو
په خوښيو په مستيو په غمونو
نه آغاز نه يې انجام چا ته عيان دی
په قدرت کي يې ساتلی ټول جهان دی.

To what shore would you cross, O my heart? There is no traveler before you, there is no road:

Where is the movement, where is the rest, on that shore?

There is no water; no boat, no boatman, is there;

There is not so much as a rope to tow the boat, nor a man to draw it.

No earth, no sky, no time, no thing, is there: no shore, no ford!

There, there is neither body no mind: and where is the place that shall still the thirst of the soul? You shall find naught in that emptiness.

Be strong, and enter into your own body: for there your foothold is firm. Consider it well, O my heart! Go not elsewhere,

Kabir says: "Put all imaginations away, and stand fast in that which you are."

ته کومي غاڀري ته ڇڻي

کومي غاڀري ته روان يې زما زرگيه
در په برخه کوم سيندونه کوم رودونه

نه د لاري نه د منزل څرک يې لگېږي
نه پرې کړي مسافرو سفرونه

هلته نه د حرکت درک لگېږي
نه د سيالي چا جوړ کړي دي ځايونه

نه اوبه سته نه کبنتي پر هغه غاږه
او نه هلته کبنتي وان څاري موجونه

نه تناو سته د کبنتي د کښولو
نه څوک سته چي يې راکش کړي تناوونه

نه ساحل سته نه يې مځکه اسمان ښکاري

نه خواړه سته نه يې شماري څوک وختونه

هلته نه د چا بدن سته نه يې مغز

تنده څنگه ماتوي د خلکو زړونه

هلته هر څه نېستي سوي په خلا کي

نه وجود سته نه د خلکو آوازونه

په پوره زړه خپل وجود ته سه دننه

په هغه مکان کي ټينگ لره گامونه

بلي خوا ته چي ترې ولاړ نه سې زړگيه

په همدې مکان کي ټينگ وساته ملونه

چي ولاړ يې په هغه مکان کي ټينگ سه

کبير وايي ليري پر پرده ټول خيالونه.

د خداى مينه

زه چي مست يم په مينه زه پر څه خبري کړمه

چي الماس مي دي په لاس کي غوټه ولي خلاصومه

چي خالي وي له اوله اوس هغه پلې دي ډکي
اوس يې څله اندازه کم چي درنې دي او که سپکي

عقل مست سو له شرابو چي چنبلي يې پيالې دي
هونښ نوشلي له دې خمه سر پر بې اندازې دي

چي تر سينده ده راغلې سپينه بته کره غاړه
لا د څشي په تلابنډ ده په ډنډونو کي ولاړه

خدای پخپله ستا په ځان کي لټوي يې په بهر کي
کبير وايي خلکو واورئ سړی ولي ځان ابتر کي

ما چي خدای دی پېژندلی د مخلوق زړونو سينو کي
داسي دی لکه چي تېل وي د شېرمو په دانو کي.

د رباب مرموز رغونه

له رباب څخه مرموز موزيک رغېږي

بېله پښو او بې لاسونو څوک نخېږي

بېله گوتو يې آواز کوي تارونه

بې غوږونو يې نغمه اورېده كېږي

او دا ځكه چي كه غوږ دى ټوله دى دى

اورېدونكى هم پخپله دى، هستېږي

ورترلى دى دننه خوشبويي ده

او دننه هيڅ وجود نه معلومېږي

هر څوك نه دى د دې سر د پوهېدلو

دا يوازې هونسياران دي چي پوهېږي.

لامكان

په هغه ځاى كي چي ملگرو زما محبوب اوسېږي

له هغه ځاى سره سيالي مكان كولاى نه سي

هلته نه غم سته نه خوښي نه حقيقت نه دروغ

څوك د گناه او د پرهبز نښي ليدلاى نه سي

هلته نه ورځي سته نه شپې نه پكښي لمر يا سپوږمى

هلته ځلا ده د نور څرك يې څوك ايستلاى نه سي

نه معرفت سته نه چا سر پر زنگانه ايښی دی
رياضت نسته او وردونه څوک ويلای نه سي

نه نصيحت سته د ويدا له کتابونو څخه
څوک ښه او بد امر او نهی پېژندلای نه سي

هلته نه کور نه بې کوري سته نه دننه بهر
پکښي مفهوم وړه ذره او لوی جهان نه لري

نه د پنځو لمونځونو نوم سته نه صليب پېژني
پکښي مذهب او عقیده هلته نښان نه لري

هلته ريښې گل او ښاخلې او زني نه سې ليدای
مېوې يې سته خو مگر وني پکښي نه لويېږي
نه څوک هندو نه په سينو کي نفسونه دي بند
دا ټوله نسته د نفس نوم پکي نه ځايېږي

هلته محبوب دی نور عدم دی د وجود نېستي ده
کبير په دغه حقيقت ښه پوهېدلی يم

هر څوڪ چي زما د اشارې نښه په سترگو ويني
د ازادۍ په سرمنزله يې پوهېدلى يم.

نهايي خوښي

بتي ژر يې راته وايه خپله تېره افسانه دي
ته له کومه ملکه راغلې راته بڼيه آشيانه دي

کوم ساحل ته دي پرواز دى ځې تر کومو وطنونو
هم کيسه د وطن وکه هم د خپلو هدفونو

بتي نن سهار راکنښپينه له اوږدو اوږدو خوبونو
زما پر لاره سه روانه زما پر لور د منزلونو

داسي خاوري ته به ولاړ سو چي واك نه لري غمونه
هلته وېره د مرگ نسته مرگى نه وهي سرونه

هلته کور د پسرلي وي شنه ځنگلونه غوړېدلي
هلته "دى زه يم" ذکره له نسيم سره اودلي

هلته زرونه داسي مست وي د خوښيو له شرابو
چي درپاته نوري نه وي د مستۍ او خوښۍ هيلي.

معرفت

حقيقت نه دی په سترگو چي يې وينو
هغه خشي دی مور هيڅ نه سو ويلای

باور نه راځي هيڅکله بې ليدلو
بې ويلو په هيڅ نه سو پوهېدلای

هونسياران په زور د علم په پوهېږي
ناپوهان لکه رانده تل به کړېږي

څوک پراته بې شکه خدای ته پر سجده دي
څوک يې رنگ په رنگ شکلونه ته کړېږي

ولي خدای لږ دی تر دغو صفتونو؟
يو دانا يې دی قابل د جوابونو

چي نغمه څوک پر کاغذ نه سي ليکلای
د هغې توري څوک نه سي پېژندلای

کبير وايي دا يوازي معرفت دی
بريالۍ چي همېشه پر جهالت دی.

زه چيري يم

چيري مي غواڙي زه له تا سره یمه

نه په زیارت نه بتخانو کي یمه

نه په تاریکو خلوتو کي یمه

نه درمسال نه مسجدو کي یمه

نه په کعبه نه صومعه کي یمه

چيري مي غواڙي زه له تا سره یم

نه په لمانځه کي نه په ذکر کي یم

نه په روژه کي زه له چا سره یم

نه زه د جوگ تمرین کي چا لیدلی

نه ریاضت کي مي دی ځای نیولی

نه په قوه نه په بدن کي یمه

نه د فضا په نازک تن کي یمه

نه طبیعت کي مي دی کور جوړ کړی

نه د نفس په انجمن کي یمه

په خیر مي ولتوه کشف مي که

ما په وجود کي د شېبې لتوه

وايي کبير په غور غور ونيسه

چي ستا ايمان دی ما هورې لتوه.

وايي کبير په غور غور ونيسه

چي ستا ايمان دی ما هورې لتوه.

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**